

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΘΟΛΑ ΠΟΤΑΜΙΑ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

ΘΟΛΑ ΠΟΤΑΜΙΑ

Σ. Σ. Χαρκιανάκης
Θολὰ ποτάμια

Πρώτη έκδοση, Ἀθήνα 2007

ISBN 978-960-353-134-0

© Σ. Σ. Χαρκιανάκης

Στοιχειοθεσία καὶ ἐκτύπωση:
Τυπογραφικὸ ἐργαστήρι «Δόμος»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ

Μαυρομυγιάλη 16, 106 80 Ἀθήνα, Τηλ. 210 360 55 32, Fax 210 36 37 304
e-mail: domosbooks@ath.forthnet.gr

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΘΟΛΑ ΠΟΤΑΜΙΑ

ποιήματα

Έκδόσεις Δόμος

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- Χῶμα καὶ στάχτη*, Ἀθήνα 1978.
Παραλήρημα τοῦ Νότου, Ἀθήνα 1979.
Ἀπὸ φυλακῆς πρῶτας, Ἀθήνα 1980.
Εἰς ὧτα ἀκούοντων, Ἀθήνα 1981.
Ἀπαράκλητοι καιροί, Ἀθήνα 1982.
Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων, Ἀθήνα 1983.
Τροπικά ιδιόμελα, Θεσσαλονίκη 1984.
Μεροληψίες, Θεσσαλονίκη 1985.
Ἐν γῇ ἄλλοτρία, I (συγκεντρωτικὴ ἐκδοσὴ), Ἀθήνα 1985.
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπιῶν, Θεσσαλονίκη 1986.
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ, Θεσσαλονίκη 1987.
Χέρια σκιᾶς, Θεσσαλονίκη 1988.
Διάκριση πνευμάτων, Θεσσαλονίκη 1989.
Νοσταλγία παραμέτρων, Ἀθήνα 1990.
Ἐν γῇ ἄλλοτρία, II (συγκεντρωτικὴ ἐκδοσὴ), Ἀθήνα 1990.
Ἡ ἄλλη ἐκδοχή, Ἀθήνα 1991.
Στὴ δοκιμὴ τοῦ φέγγους, Ἀθήνα 1992.
Σπασμένοι συνειρμοί, Ἀθήνα 1993.
Υἱὰ τοπία, Ἀθήνα 1994.
Fireworks and Sparrows (ἐκδ. Primavera), Sydney 1994.
Τεφρὲς ἀκτές, Ἀθήνα 1995.
Ἐν γῇ ἄλλοτρία, III (συγκεντρωτικὴ ἐκδοσὴ), Ἀθήνα 1996.
Τὸ ἄλγος τῆς παρρησίας, Ἀθήνα 1996.
Μετρητὲς ἀλγηδόνες, Ἀθήνα 1997.
Ἐπιφυλάξεις, Ἀθήνα 1998.
Λιτανεία χρωμάτων, Ἀθήνα 1999.
Ὁμβρία ὕδατα, Ἀθήνα 2000.
Ἡ δομὴ τῶν κρυστάλλων, Ἀθήνα 2001.
Ὁ βαθμὸς τῆς ἐκπλήξεως (ἀνθολογία), Ἀθήνα 2001.
Νεροσυρμὴ, Ἀθήνα 2002.
Australian Passport, διγλωσση ἀνθολογία (ἐκδ. Brandl & Schlesinger), Sydney 2002.
Οἱ πρῶτες ὕλες, Ἀθήνα 2003.
Ἐν αἰνίγματι καὶ ἐν ἐσόπτρῳ, Ἀθήνα 2004.
Mother. A Moving Reflection of God, (ATF Press) Adelaide 2005.
Σπηλαιώδη τοπία, Ἀθήνα 2005.
Σκευὴ κεραμέως, Ἀθήνα 2006.

Στήν Μάνα μου
(είκοσάχρονη απουσία!)

Σάν ποταμός ἐξ αἵματος ἐξάδελφος τοῦ Εὐξείνου

Ἑλύτης

ΠΟΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΘΟΣ

(Στὸν Χριστόφορο Χαραλαμπίκη)

Κάθε ποτάμι κι ἓνας δρόμος μυστικός
κίνηση ὄχι ἀνάγκης γιὰ δραπέτευση
ἀλλὰ βαθειὰ ἀνάσα εὐεξίας
ἀπὸ πλησμονή
ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων.

Πόθος ποὺ ἀντὶ νὰ βυθιστεῖ στὸν κορεσμό
νωχελικὰ τελματώνοντας
πότισε μέχρι μέθης κυλινδούμενα σώματα
τροφοδοσία ζωῆς προωθημένης
ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς
κι ἀπ' τ' οὐρανοῦ τὰ σύννεφα.

Sydney-Brighton Le Sands 4-1-06

ΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗ

Ὁ χασάπης εἶναι πάντα ἐνήμερος
ποιὸ τὸ καλύτερο κομμάτι ἀπ' τὸ σφαχτό,
ἀδιάφορο ἂν πουλᾷ μικρὰ τοῦ γάλακτος
ἢ μεγαλύτερα ζῶα.
Δὲν θὰ μαντέψει ὅμως ποτὲ ὁ χασάπης
τί εἶδε ἄνθρωπος
στὰ μάτια ζωντανοῦ προβάτου
μήτε τί ἄκουσε στοὺς μυκηθμοὺς ἀγελάδας
καθὼς τῆς ἔπαιρναν γιὰ μακελειὸ
τὸ ἀνήλικο μοσχαράκι.

Sydney-Redfern 5-1-2006

DE NATURA RERUM

Καὶ τί πράο τὸ χόρτο τί τραχιά ἡ σπασμένη ἄδικα πέτρα
Ἐλύτης

Βαριεστημένος κι ὅμως συλλογιέται
γιατί σαπίζουν τὰ σώματα μέσα στὸν χρόνο;
Αὐτὴ τῇ σύμβαση τοῦ τρισδιάστατου φόβου
καθαρὰ ὑποθετικοῦ στοῦ λογισμικοῦ
ποιὸς τὴν σοφίσθηκε σὲ συνδυασμό
 μὲ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου;
Δὲν βρέθηκε κανεὶς νὰ φωνάξει
πὼς ἡ ἡλιοφάνεια ὑπῆρξε ἀμέτοχη
σὲ ἀποφάσεις μικρὲς ἢ μεγάλες;

Sydney-Brighton Le Sands 6-1-06

ΑΠΟΠΟΙΗΣΗ

Τώρα ἓνας ἄλλος εἶμ' ἐγὼ
καὶ δὲν θὰ μὲ γνωρίσετε
ὅπου κι ἂν μὲ ζητήσετε
δὲν θὰ μὲ βρεῖτε.

Ἐπρεπε μόλις ξύπνησα νὰ φύγω μακριὰ
καὶ τὸ σκοινὶ πού ἀναρριχήθηκα
τὸ τράβηξα
μὴν προσπαθήσετε
δὲν θ' ἀνεβεῖτε.

Τώρα πού ἄλλος ἔγινα
δὲν πρέπει νὰ μὲ δεῖτε
στὸν ὕπνο εἴσθε σεῖς πού μοῦ λερώσατε
τὸν χρόνο μου
καὶ τὴν ψυχὴ μου!

Sydney-Brighton Le Sands 7-1-06

ΓΙΑ ΣΥΝΕΠΕΣΤΕΡΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ

"Ἐπρεπε νὰ περάσει τὸν Ρουβίκωνα
 γιὰ νὰ διαπιστώσει πῶς δὲν εἶναι ὁ χρόνος
 πὺν κυλᾷ σὰν ποτάμι
 εἶναι ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ ποὺ ξαφνικὰ ἐξελίχθηκε
 σὲ ἐσωτερικὴ αἱμορραγία.
 Τώρα γυμνάζεται γιὰ ἓνα βίο φιλόσοφο
 ἀσκούμενος ἐν σιωπῇ ἀνάμεσα
 σὲ κιλὰ καὶ ἀσθένειες
 ὄχι ἀπλῶς πρὸς ἐπιβίωση
 ἀλλὰ γιὰ συνεπέστερη συνομιλία
 ἀκόμη κι ἂν τὸ σὺν ἐδῶ ἐκλαμβάνεται ὑποθετικὰ
 ὥς ὁ δεύτερος πόλος τοῦ διαλόγου.
 Τὰ στεγανὰ ὅπως μᾶς τὰ δίδαξαν
 σὲ Γραμματικὴ καὶ Συντακτικὴ
 φαίνεται δὲν ἰσχύουν τὸ ἴδιο σὲ ὑψηλὴς ἡλικίας.
 "Ὅταν ἡ συνείδηση πλησιάζει
 τὴν ὀριακὴ ὠριμότητα
 τὸ λεξιλόγιο ἀνακαινίζεται ἄρδην
 γιὰ νὰ χωρέσει τὸ πρὶν ὥς μετὰ
 τὸν μέχρι πρό τινας ἀπωθούμενο θάνατο
 ὥς συνθήκη ζωῆς.

Sussex Inlet (NSW) 16-1-06

Ο ΒΥΘΟΣ

Λέξη ἀπρόσωπη
ἕως ἀποτροπιασμοῦ
δυσύλλαβη καὶ διαφορούμενη
σὰν δίσεχτος χρόνος.

Τὴν τρόμαξα ἀπὸ παιδὶ
σὲ κάθε περίσταση
μὰ πιὸ πολὺ μὲ τυράννησε
ποὺ δὲν μποροῦσα νὰ τὴν προφέρω
μήτε νὰ τὴν φαντασθῶ.

Τὴν εἶχα φαίνεται ἀπ' τὴν ἀρχὴ συνδέσει
ποιὸς ξέρει ἀπὸ ποιούς συνειρμούς
μ' ἐκεῖνο τὸ πηγάδι τοῦ χωριοῦ
τὸ σκοτεινὸ
ὅπου ἡ Μάνα τραβώντας τὸν κουβὰ γεμάτο
ἔπρεπε νὰ βιασθεῖ νὰ φύγει
μὴν τὴν προλάβουν νεράϊδες καὶ τελώνια
ποὺ φύλαγαν τὸ ἀμίλητο νερό...

Sydney-Perth 18-1-06

Ο ΤΑΥΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΣΧΑΤΗ ΕΚΠΛΗΞΗ

*Ἐναν ὕπνο αἰωρούμενο
ὅπως ἐκεῖνον τῆς ἀράχνης.*

Ἄργ. Χιόνης

Ὅσο κι ἂν προσπαθήσαμε νὰ ξεχωρίσουμε
ἀπ' τὸ ἀνώνυμο πλῆθος
σὲ προχωρημένη ἡλικία πλησιάζουμε ἀλλήλους
ὅλο καὶ περισσότερο
στὴν ὀλιγάρκεια τοῦ ὕπνου
στὴν ὀπτική σύγχυση τῶν σχημάτων
σὲ φόβους ἀγνωστοῦ ψυχισμοῦ
ταπεινωμένοι ἐπαῖτες τοῦ ἐλαχίστου
πρὶν ταυτισθοῦμε στὴν ἔσχατη ἐκπληξή.

Sydney-Perth 18-1-06

ΑΚΑΡΠΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ

Κανείς δὲν ξέρει πότε ὁ ποταμὸς
γίνεται λιγότερο ἐπικίνδυνος
ἐλαττώνοντας ἢ πολλαπλασιάζοντας
τὰ ἐντόσθιά του;

Κανείς δὲν μπορεῖ νὰ μαντέψει
πόσο μακριὰ θὰ πάει τὸ τρεχούμενο νερὸ
ὅσο κι ἂν ἐλλοχεύουν οἱ λίμνες.

Πάντως ὅπως κι ἂν ἐξελιθοῦν
τὰ ἀπρόβλεπτα
τοῦτο θὰ πρέπει νὰ ᾿ναι σταθερό:
τὸν τελευταῖο λόγο θὰ τὸν ἔχει ἡ θάλασσα!

Perth-Sydney 23-1-06

ΙΔΙΑΡΗ ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΗ

(Στὸν Σπύρο Ἀρβανιτάκη)

Φίλος από στοργή μοῦ χάρισε
καινούργια τηλεφωνική συσκευή
ὄχι γιὰ ἐμφανῶς ἀναπήρους
πάντως γιὰ ἐξασθενημένες αἰσθήσεις
ὁράσεως καὶ ἀκοῆς.

Μεγεθυσμένοι πρωτίστως οί αριθμοί
 ένισχυμένο μέ κρυφές μπαταρίες
 τὸ ένσωματωμένο στὸ χερούλι τοῦ ἀκουστικοῦ
 μικρὸ μεγάφωνο
 καὶ στὰ πλευρὰ φωτάκια ἑγχρωμα
 ποὺ ἀναβοσβήνουν ὅταν κάποιος καλεῖ
 λές καὶ πυγολαμπίδα πελαγοδρομεῖ
 μέσα στὴ νύχτα.

Νύχτα ἄλλωστε εἶναι ἐν προόδῳ
 ἢ προχωρημένη ἡλικία
 νύχτα ποῦ ἔρχεται μὲ δικό της βηματισμό
 χωρίς χαμηλόφωνο ἡλιοβασίλεμα
 καὶ πρὸ παντὸς
 χωρίς ἀναμένοντες φανοστάτες.

Κατὰ τὰ ἄλλα ἢ ἐπιστροφὴ εἰς τὰ ἴδια
καὶ μάλιστα εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ οἴκου

ἰλαρὴ καταβύθιση στήν ἀρχέγονη σιωπὴ
ὕμνος θεοπρεπῆς μ' ὅλα τὰ Ἑλφα
στερητικά
καὶ τὰ Ὁμέγα ἄπειρα
στὸν Ἰπερώνυμο.

Sydney-Brighton Le Sands 26-1-06

ΠΑΡΑΙΝΕΣΗ

Μὴν κυνηγᾶτε τὰ πουλιὰ
ὥρα πού ζευγαρώνουν
κλαδιά μὴν κόψετε τὴν Ἀνοιξή
τὸ πράσινο πονεῖ.

Βάλτε τα μὲ τὰ σύννεφα
πού παίζουν μὲ τὸν ἄνεμο
κι ἂν σμίγουν ἢ χωρίζουνε
κανεῖς δὲν ὀρφανεύει.

Sydney-Brighton Le Sands 27-1-06

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΑΡΤΙΜΕΛΕΙΑ

*Μιά θάλασσα ταραγμένη
ἀπ' τὴν αἰώνια γέννηση τῆς Ἀφροδίτης.*

Arthur Rimbaud

Ἀπαράδεκτο νὰ δεσμεύεις τὸ θαῦμα
στὶς πέντε σου αἰσθήσεις
λές καὶ δὲν εἶδες ταχυδακτυλουργὸ
νὰ βγάζει λαγὸ ἀπ' τὸ καπέλο
ἀπ' τὸ μανίκι χρήματα ἢ περιστέρια.

Θὰ φτάσει κάποτε ἡ ὥρα καὶ γιὰ σένα
ν' ἀποκατασταθεῖς στὶς προεκτάσεις
τῶν ἀπλῶς ὀρωμένων
τῶν ψηλαφητῶν.

Δὲν πρόκειται ὅπως θὰ διαπιστώσεις
γιὰ συμπλήρωση τοῦ κόσμου
παρὰ γιὰ τὴν προσωπική μας ἀρτιμέλεια
ποὺ δὲν τὴν ἔχουμε δυστυχῶς
ἐκ γενετῆς δεδομένη.

Sydney-Brighton Le Sands 28-1-06

ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΚΛΗΡΟΣ

Τοῦ ὀλόκληρου ἀνθρώπου
ὅ,τι κι ἂν τοῦ λείψει
ἀφήνει κενὸ
ποὺ πένθος δὲν μπορεῖ ν' ἀναπληρώσει
ὅμως σπόρος λήθης βλασταίνοντας
ἴσως δάκρυα στεγνώσει.

Sydney-Brighton Le Sands 29-1-06

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ANAN

(Στὸν ἡρωικὸ Τάσσο Παπαδόπουλο)

Ποτὲ μὴ συμφωνήσεις μὲ προτάσεις
ποὺ δὲν ἀφήνουν περιθώρια ν' ἀρνηθεῖς·
τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων
ὅτι πρόκειται γιὰ χυδαῖο ἐκβιασμό;

Εὐτελίζοντας γράμμα καὶ πνεῦμα
κάθε ἔννοιας Νόμου
δὲν εἶναι προ-τάσεις.

Εἶναι προσ-ταγὲς γιὰ μουζικούς
ἀπ' ὅπου κι ἂν ἔρχονται.

Sydney-Melbourne 29-1-06

ΣΤΗΝ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΙΡΜΩΝ

Δὲν εἶναι δύσκολο νὰ τὸ παλέψεις
ἀκόμη καὶ νὰ τὸ λύσεις ἐπωφελῶς
τὸ πρόβλημα ποὺ ἀνέκυψε ξαφνικά
ἄρκεϊ νὰ ᾿ναι ἓνα καὶ μόνο.

Νὰ τὸ δεῖς ὅσο γίνεται ψύχραιμα
στὸν ἀποκλειστικὰ δικό του χρόνο
πρὶν ἀρχίσει νὰ διαχέεται ἀπὸ ρωγμὲς
σὲ διαπλοκὲς πρόσθετης ἀγωνίας.

Αὐτὴ δὲν μπορεῖς νὰ τὴν ἀποφύγεις
ἂν μπλέξεις στὴν αἰχμαλωσίᾳ τῶν συνειρμῶν
σὲ χρόνους ποὺ πέρασαν ἢ ἐπικείνται.
Ἐκεῖ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ὑπολογίσει
τὰ νοητὰ διόδια
κατὰ τὸ μέτρο τῆς ἀπειρίας
ἢ καὶ ἀφροσύνης
τῶν ὅπωςδὴποτε ἐμπλεκομένων.

Melbourne 30-1-06

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ψάρεψα στὰ λασπόνερα τῆς λίμνης
τὸ φεγγάρι
καὶ στῶν ἀνθρώπων τὴν μιζέρια
τὴν γενναιοδωρία τοῦ Ἀσκητῆ.

Sydney-Brighton Le Sands 3-2-06

ΣΥΝΤΑΓΗ

Οἱ λέξεις πρέπει νά 'ναι
ὄχι μόνο πιστές.
Εἶναι σπουδαῖο νά τίς πιάσεις
ὅσο εἶναι χυμώδεις
καί πρὸ παντὸς εὐλύγιστες.
Ἡ ζωὴ δὲν πορεύεται μὲ ἀγκυλώσεις!

Sydney-Brighton Le Sands 5-2-06

ΘΥΜΩΜΕΝΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

Μήτε ἀφρισμένα κύματα
μήτε νήπια δάκρυα
μποροῦν νὰ ἰσορροπήσουνε παλινωδίες
γραφῆς καρκινικῆς.

Ἡ νύχτα κόπηκε στὰ δυὸ
ἀπὸ ἓνα μισοφέγγαρο
ποὺ δὲν ἐξιλεώθηκε ὁλόκληρο χειμῶνα
μὰ τώρα τί νὰ πεῖς;

Ἄν ἔλθει ἡ Ἀνοιξη νωρίς
τὰ χιόνια δὲν θὰ ἀργήσουνε
κι οἱ καταρράκτες νοιάζονται
πρὶν τίς Ἀλκυονίδες
νὰ κλείσουν οἱ λογαριασμοὶ
τοῦ δίσεκτου χρόνου...

Sydney-Brighton Le Sands 7-2-06

ΤΑ ΤΡΙΑ ΠΙΘΗΚΑΚΙΑ

Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μιλήσεις
 ἂν δὲν ἔχεις τίποτε νὰ πεῖς
κάτι νὰ ἐπισημάνεις ἢ νὰ ὑπογραμμίσεις
ἀπ' ὅσα ἔχουν λεχθεῖ καὶ μένουν μετέωρα
 ἀνυπεράσπιστα στὸν ἀέρα
σὰν νὰ μὴν τὰ εἶπε κανεὶς
νὰ μὴν ἀπευθύνονταν σὲ κανένα
νὰ μὴν ἤθελε πιά κανεὶς νὰ τὰ προσέξει
πόσο μᾶλλον νὰ τὰ ἐγγυηθεῖ!

Ὅμως ἀλίμονο ἂν πρέπει νὰ μιλήσεις
 καὶ δὲν τὸ κάμεις
καταθέτοντας τὸν ὀβολό σου τὴν κρίσιμη ὥρα
 γιὰ νὰ ἐλέγξεις μιὰ ἀνακρίβεια σοβαρὴ
 νὰ ἀναχαιτίσεις ἓνα ἀσύστολο ψέμα
ποὺ ἀσφαλῶς κάποιος ἀθῶος θὰ τὰ πληρώσει
ἂν ὅλοι προσποιηθοῦν πῶς πάντοτε ἀγνοοῦν
 ὅπως τὰ τρία πιθηκάκια
 στὸ χάος τῆς Ἀνατολῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 9-2-06

Η ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Δὲν εἶναι δύσκολο νὰ χάσεις τὴν φωνή σου
ἂν πάρεις τοῖς μετρητοῖς
τὰ γύρω συμβαίνοντα.

Τὸ μέτρο γιὰ τὴν ἰσορροπία
μέσα κι ἔξω ἀπ' τὴν συνείδησή σου
δὲν φιλοδόξησες νὰ τὸ ὀρίσεις ἐσύ.

Εἶχες ἀποδεχθεῖ σὰν τὸν Ἡράκλειτο
σὰν εὖπιστο παιδὶ πού μετράει τὰ ἄστρα
πὼς ὁ λόγος εἶναι κοινὸς
ἀγκαλιάζοντας ὅλους.

Τώρα πού ὁ καθένας κλείστηκε
στὸ καβούκι του
τρομαγμένος σκαντζόχοιρος
ποιὸς θὰ ἐπαναφέρει σὲ κοινὴ ὑπόληψη
τὴν ἀξιοπιστία τοῦ ἥλιου;

Sydney-Brighton Le Sands 25-3-06

ΑΣΚΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΠΩΛΕΙΑ

Δέν εἶναι εὐκόλο νὰ ὑποκαταστήσεις
τὴν σάρκινη παρουσία
μὲ τὸ ἰσοπεδωμένο χαρτὶ τῆς φωτογραφίας
ὅσο κι ἂν ἔχουν περισωθεῖ ὡς κειμήλια
ἀκίνητοποιημένες στὸ ἄχρονο
στιγμιαῖες ἐκλάμψεις τῆς ψυχῆς
στὸ πολυσήμαντο βλέμμα.

Τὸ ξέρω, δὲν εἶν' εὐκόλο
νὰ φυλλομετρᾷς φωτογραφίες
μὲ καημὸ νὰ 'δινες «τὸ φιλὶ τῆς ζωῆς»
σὲ πρόσωπα ποὺ θαρρεῖς σπαρταροῦν ἀκόμῃ
στὴν ἄγρια στιγμὴ τοῦ πνιγμοῦ
τὴν ἀμετάκλητη
τὴν κορυφαία.

Ἐν τούτοις τὸ ὀδυνηρὸ φυλλομέτρημα
δὲν εἶναι μόνο ἄσκηση σὲ ὀλιγάρκεια
εἶναι καὶ ἄσκηση σὲ ὀφειλόμενη εὐγνωμοσύνη
γιὰ τὸ ὅτι μπορεῖς ν' ἀνακαλέσεις
σὲ πλήρη ἐμφάνεια τῆς μνήμης
μὲ τὴν ἀκρίβεια ποὺ ἔχει μόνο τὸ φῶς
πρόσωπα καὶ αἰσθήματα ἀκριβὰ
τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς θὰ 'χαν ξεχασθεῖ
πολὺ πρὶν πεθάνεις!

Sydney-Brighton Le Sands 14-4-06

Η ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

(Στὸν Δημήτρη καὶ τὴν Ἀγγελικὴ)

Δὲν τοὺς ἔφτανε
πόσο ρευστὴ ἦταν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ
πὲς ἀπ' τὴν φύση της ἡ σάρκα
καὶ θέλησαν νὰ κονιορτοποιήσουν ἐκ τῶν ὑστέρων
καὶ τὴν παρατεινόμενη ἀντίσταση τῶν ὀστέων
λὲς καὶ βιάζονταν νὰ «λύσουν τοὺς ζυγούς»
μέ τοὺς «περιλειπόμενους»
σὰν νὰ μὴν ἔζησαν ποτὲ μαζί τους!

“Ὅσοι τουλάχιστον χάρηκαν
μιὰ μακροχρόνια ζωὴ
μ' ὅλους τοὺς ἀστικούς συμβιβασμούς
ἀλλὰ γιὰ νὰ χειροκροτοῦνται ὡς ἐπαναστάτες
ἀκόμη καὶ στὴν Ποίηση
δὲν δικαιοῦνται μιὰ ἀκόμη ἀσυνέπεια
μὴν ποῦμε ὑποκρισία.

Γιὰ λογαριασμό τους ἔστω ἃς παραδεχτοῦν
ὅσοι τοὺς ἔμειναν θαυμαστές
πὼς ἡ ἀποτέφρωση εἶναι κατ' οὐσίαν
καθαρὴ αὐτοκτονία
ποὺ δὲν τὴν τόλμησαν ὀλόκληρη!

Sydney-Brighton Le Sands 14-4-06

ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΑ

Γιὰ νὰ φτιάξεις Παιδικὴ Χαρὰ
πρέπει νὰ ἐλαττώσεις τὴν κλίμακα.

Γιὰ νὰ ικανοποιήσεις ἐνήλικα
πρέπει νὰ γίνεις πλειοδότης!

Ποιὸς ἐπιτέλους ὀρίζει
μέτρα καὶ σταθμὰ
ἀνάμεσα στὴ βουλιμία τοῦ Μίδα
καὶ τοῦ Ἴωβ τὴν ἐγκαρτέρηση;

Sydney-Brighton Le Sands 19-4-06

ΠΥΘΜΟΣ

Ὁ γέρος βήχει καὶ συλλογιέται
πόσον καιρὸ ἀκόμῃ θὰ νικάει
τὴν ἡλικία του.

Ὁ σκύλος γαυγίζει χωρὶς αἰτία
ἐκβιάζοντας δημοσιότητα
ἀπὸ ἐνστικτώδη φόβο ἐγκαταλείψεως.

Τὸ κύμα πηγαινοέρχεται ἀδιάφορο
κρατώντας τὸ ἴσο!

Sydney-Brighton Le Sands 25-4-06

ΤΟ ΜΟΙΡΟΛΟΪ ΤΗΣ ΓΟΡΓΟΝΑΣ

*Στήν πραγματικότητα κοιτάζουμε
ένα ατέλειωτο φάσμα άντανακλάσεων.*

Harold Pinter

Κωπηλατοῦσαν ὅλοι τους πειθαρχημένα
ὅμως ἡ βάρκα δὲν τραβοῦσε μπροστά.
Δὲν ἦταν μόνο τὸ κύμα ποὺ ἀντιστεκόταν
μαρμαρωμένος βασιλιάς σὲ πέλαγος ἀνοιχτὸ
ἦταν κι οἱ ἀθέατες τρύπες στὸ κορμὶ τῆς βάρκας
ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ τίς φανταστοῦν
τόσο πολλές
τόσο μεγάλες.

Ἀντίπαλος τώρα δὲν ἦταν μήτε ὁ ἄνεμος
μήτε ἡ ἀπόσταση
κι οὔτε ὑπῆρχε φόβος νὰ λυγίσουν τὰ μπράτσα.
Ὅσο ὅμως ὁ νοῦς των στοχαζόταν τὸν βυθὸ
τόσο δυνάμωνε καὶ τὸ μοιρολόι τῆς Γοργόνας
γιὰ τὸν Μεγαλέξανδρο!

Sydney-Brighton Le Sands 26-4-06

ΔΕΝ ΕΧΕΙ Η ΝΥΧΤΑ ΣΥΝΟΡΟ

Δέν ἔχει ἡ νύχτα σύνορο
δέν ἔχει φράχτη
κι ἀλίμονο σὲ κεῖνον ποὺ δέν πίστεψε
στὸ φῶς.

Ὁ κεραυνὸς δέν ἦταν ἀρκετὸς
νὰ φωτίσει τὸν δρόμο
μήτε τὸ δάσος
κι ἂν συμπτωματικὰ συνέβη κι ἄστραψε
πάνω σὲ πρόσωπο
τό 'δειξε τρομαγμένο
δηλαδὴ σκοτεινό.

Sydney-Brighton Le Sands 29-4-06

ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ ΒΑΘΜΟ

Τὸ πιὸ φλογερὸ πάθος
εἶναι νὰ ὑπερασπίζεσαι τὸ Ἐγώ σου.

Νόρμαν Μείλερ

Μιὰ χάρη μόνο θά 'θελα
τὴν ὥρα τούτη τὴν ἄχαρη
ποὺ ἡ ἀναισχυντία ἐντυπωσιασμοῦ
ἄρπάζοντας ὡς θύσανο τοὺς ἀνθρώπους
δημιουργεῖ ἀδιακρίτως θύματα μόνο.

Θά 'θελα ὥς τὸ τέλος νὰ λέω τὴν ἀλήθεια
ὄχι ἀπλῶς χωρὶς φόβο καὶ πάθος
ἀλλὰ πολὺ πιὸ ἀπλά
πολὺ πιὸ συγκεκριμένα:
χωρὶς προσποίηση ἀπὸ σκοπιμότητα
χωρὶς κομπορρημοσύνη
γιατὶ ντροπιάζουν στὸν ἴδιο βαθμὸ
ἀκροατὴ καὶ λαλοῦντα.

Sydney-Redfern 1-5-06

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΩΝ

Κοιτάζοντας τὸν λόφο
μονάχα ἀπ' τὶς πεζοῦλες τῶν ἀμπελιῶν
εἶναι σὰ νὰ χαμογέλασες ἀγέρωχα
καὶ τὸ χαμόγελο ἔσβησε στὴ λευκότητα
ἄψυχου μαρμάρου.

Ἀνοίγοντας τὰ μάτια στοὺς ἱριδισμοὺς τῆς αὐγῆς
ἴσως αἰσθανθεῖς τύψεις
σὰ νὰ 'σουν ἐσὺ ποὺ ἀδίκησες
ὅλους τοὺς ἀόμματος.

Κατεβαίνοντας μὲ τὰ πόδια
κλιμακοστάσιο πολυκατοικίας
δὲν ἀποκλείεται νὰ θεωρηθεῖς ὑπερόπτης
ποὺ δὲν καταδέχθηκε
λίγων λεπτῶν συνύπαρξη
στὸν χῶρο τοῦ ἀνελκυστήρα.

Sydney-Brighton Le Sands 3-5-06

ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΣ

Ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν,
Φειδόμενος δὲ χειλέων νοήμων ἔσῃ.

(Παρ. Σολ. 10,19)

Ἀπὸ τὰ πολλὰ τὰ λόγια
κράτησε μόνο ψηφίδες.

Δὲν ὠφελεῖ πλήρης καταγραφή
ἀφοῦ συχνὰ ἢ πλειονότητα
περνᾷ ἀνυπολόγιστη ὡς μειοψηφία.

Ὅσο μιλάς νὰ ξέρεις
ὁδεύεις ἀνάμεσα σὲ παγίδες.

Μέχρι νὰ φτάσεις τὸν χαρακτηρισμὸ
γιὰ νὰ φυλαχθεῖς
ἔχεις ἤδη χάσει μέλη τοῦ σώματος
ποὺ αἰφνιδιάστηκαν
ὅπως στρατιῶτες σὲ ἐνέδρα.

Ἀπόφυγε ἐπιμελῶς τὰ πολλὰ λόγια
ἂν ἐνδιαφέρεσαι νὰ περάσεις ἀρτιμελῆς
στὴν ἀπέναντι ὄχθη.

Sydney-Brighton Le Sands 4-5-06

ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΓΡΙΦΟΣ

Ἄπ' τῇ στιγμῇ ποῦ σηκώθηκε στὰ δύο του πόδια
πρῶτη ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου δὲν πρέπει νὰ ἔταν
τὸ πῶς ν' ἀρπάξει ἢ νὰ κρύψει
παρὰ τὸ πῶς νὰ μοιρασθεῖ.

Σκαλίζοντας σὲ πέτρες καὶ χῶμα
ὑποτυπώδη σύμβολα γραφῆς
γύρευε μόνο νὰ συγκρατήσῃ
ὅσα εἶδαν τὰ μάτια του
κι ἀγάπησε ἡ ψυχὴ του
μὴν τὰ ρουφήξουν οἱ σκιᾶς
τῆς τελευταίας νύχτας.

Ὅμως ἀργότερα σὲ χρόνους σκοτεινούς
ποῦ ἡ διπλωματία νίκησε τὸ τραγούδι
ἔγινε γρίφος ἡ γραφή
τὸ κείμενο *secretum*
μυστικὸ δηλαδὴ ἑπτασφράγιστο
τὸ σημαινόμενο.

Κι ἄς πᾶν' νὰ λένε Τέχνη καὶ Φιλοσοφία
σοφιστίες ποῦ μεταδίδονται
σὰν τὶς λοιμώδεις νόσους
ad memoriam rei perpetuam.

Sydney-Brighton Le Sands 5-5-06

«HOT TOWEL»

Μικρὸ ὀρθογώνιο μαντήλι
καθὼς προσφέρεται ἀχνίζοντας
ὕγρὸ καὶ ζεστὸ
νὰ σκουπίσει ὑπνηλία καὶ σκόνη
στὸ κουρασμένο σου πρόσωπο
μιμεῖται χωρὶς νὰ τὸ ξέρει
τίς παλάμες τῆς Μάνας σου.

Αὐτὲς πρόλαβαν καὶ δανείστηκαν
φτερούγα Ἀρχαγγέλου
νὰ σὲ παρηγορήσουν βρέφος ἀνυπεράσπιστο
στὴ ρευστὴ ἐπικράτεια τῶν αἰθέρων.

Ἡ τυποποιημένη τροφή ποὺ ἀκολούθησε
τοὺς συνειρμούς τοῦ ἀνυποψίαστου hot towel
ἦρθε νὰ ὀλοκληρώσει πρωθύστερα
τὸν αἶνο τῆς εὐχαριστίας
ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
γιὰ μιὰ ἀκόμη ἀσφαλῆ προσγείωση...

Brisbane-Sydney 8-5-06

ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΙ

Πόσο κρατᾷ μιὰ λάμψη
 ἀπὸ ἀστραπή;
Πόσο ἀντέχει τὸ χαμόγελο
 εὐτυχισμένου;

Τόσο μονάχα βαραίνει κι ἡ ντροπὴ
ἀμαρτωλοῦ ποὺ ἀξιώθηκε
τὸν καθαρμὸ μετανοίας.

Sydney Airport 8-5-06

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΣΙΔΕΡΑ

Κουράστηκαν τὰ σίδερα ν' ἀντιστέκονται
στὸν ἥλιο καὶ τὸν ἀέρα
σχίζοντας τὴ θάλασσα
γλείφοντας τὴν ἀλμύρα.

Καρχαρίες χωρὶς πνευμόνια καὶ χωρὶς δόντια
δὲν χύνουν καὶ δὲν πίνουν αἷμα
γι' αὐτὸ δὲν μπορεῖς νὰ προβλέψεις
τὸ προσδόκιμο ζωῆς
μήτε κατὰ προσέγγιση χρόνο θανάτου.

Sydney-Brighton Le Sands 8-5-06

ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Γιατί μεγαλώνουν τόσο γρήγορα
τὰ νύχια τοῦ νεκροῦ;

Γιατί τὰ μικρὰ παιδιὰ φοβοῦνται
τὸ σκοτάδι;

Γιατί οἱ γέροντες θέλουν νὰ μιλοῦν
ἀκατάσχετα;

Ίσως ὑπάρχει γιὰ ὅλα μιὰ ἐξήγηση
ἀλλὰ δὲν εἶναι γιὰ ὅλους.

Sydney-Brighton Le Sands 9-5-06

ΕΑΡΙΝΗ ΑΘΩΟΤΗΤΑ

Πρὶν ἀπὸ λίγο ἦταν ἀκόμη ἐδῶ
 κι ἔπαιζε μὲ τὰ κύματα
ὅπως ἄλλες φορές παίζει μὲ τὰ δάκτυλα
 ἢ μὲ τὰ μαλλιά του.

Εἶναι ὁ μικρὸς ποὺ βλέπει
ὅλους τοὺς ἄλλους μεγαλύτερους
 καὶ πιὸ δυνατούς
 μὰ δὲν φοβᾶται.

Πιστεύει πὼς τὸν ἀγαποῦν
ὅπως ἐκεῖνος ἀγαπᾷ ὅλα τριγύρω.

Κι ἂν δοκιμάζοντας νὰ λύσει
 ἓνα παιχνίδι/μηχανή
 συμβεῖ νὰ τὸ σπάσει
κλαίει ἀπαρηγόρητα — μοιρολόϊ ἄναρθρο
λὲς καὶ σκότωσε ἀραχνοῦφαντη
 πεταλούδα.

Sydney-Brighton Le Sands 11-5-06

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

(Μνήμη Sigmund Freud - 150 χρόνια)

Ὅποιος φιλοδοξεῖ νὰ ἐρμηνεύσει
ἓνα ὄνειρο

νὰ ξέρει πὼς ἐπιχειρεῖ
ἐρμηνεῖα τῆς ἐρμηνείας
περιπέτεια ἀπύθμενη.

Τέτοια τολμῆματα
βρίσκουν τοὺς δρόμους ἄβατους
ἀφάνταστα μπλοκαρισμένους
χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνει
πὼς πρέπει ν' ἀποθαρρυνθοῦν
κυνηγώντας μιὰ χίμαιρα.

Ἡ ζωὴ ἄλλωστε χωρὶς χίμαιρες
χάνει τὴν μαγεία ποὺ νικάει τὸν θάνατο.
Εἶναι σὰν νὰ ἐξαφανίζεται ἓνα παιδί
καθὼς πῆγαν νὰ τὸ πείσουν πὼς ὁ ἥλιος
δὲν εἶναι ἀλώσιμο πορτοκάλι!

Sydney-Brighton Le Sands 12-5-06

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΕΥΘΑΝΑΣΙΑ

Νὰ νιώθεις τὸν κόσμο νὰ φθίρεται
κι ὅμως ἐσὺ νὰ σέβесαι τὴν ψυχὴ σου
μόνη δυνατότητα
γιὰ ἔσχατο λόγο αἰσιοδοξίας
ἀκόμη κι ὅταν οἱ πολλοὶ ὁδύρονται
χρεωκοπία ὀριστική.

Νὰ συμμερίζεσαι κείνους πὺ θλίβονται
τὸ ἴδιο μ' ἐκείνους πὺ ἀγανακτοῦν
χωρὶς ποτὲ νὰ προτρέψεις σὲ βία ἢ ἐπανάσταση
ξέροντας ὅτι πάντα θὰ ὑπάρχει
μιὰ τρίτη λύση
νὰ προλάβεις τὰ χειρότερα.

Νὰ συνεχίσεις τὴν πορεία
ἀκόμη καὶ στὰ τυφλά
βέβαιος πὺς ὁ σταθερὸς βηματισμὸς
ρυθμίζεται ἀπὸ μυστικὸ βηματοδότη
σὲ ξεκίνημα πὺ κανεὶς δὲν πρόλαβε
νὰ γνωρίσει τὸν πρῶτο Αἴτιο.

Sydney-Brighton Le Sands 16-5-06

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ

Ρουῖχο κοινὸ γιὰ κάθε ὀρφανεμένο
στὸν πολυτάραχο τόπο μας
μὰ ὅταν τὸ φόρεσες Ἐσύ
φάνταξε νὰ ἔχει γίνει μόνο γιὰ Σένα
στὰ μέτρα καὶ τὸ ἦθος Σου
ἐπιδερμίδα στὸ κορμί Σου.

Ἔδεσε τόσο μὲ τὴν γενειάδα τοῦ πένθους
τὸ βαθὺ βλέμμα
τὸ ἀγέλαστο πρόσωπο
ποὺ θὰ ἔτανε σωματικὸς ἀκρωτηριασμὸς
ἂν Σοῦ ζητούσαμε νὰ τὸ βγάλεις
μιὰ μέρα μόνο:
Γιὰ νὰ θυμηθεῖς τὰ χρόνια τῆς νιότης
ὅταν γελοῦσες κι εἶχες στὸ στόμα
μόνο μαργαριτάρια.
Ὅταν τραγουδοῦσες κι οἱ μαντινάδες Σου
ἄφηναν ἄγρυπνους ὥς τὴν αὐγὴ
τοὺς εὐαίσθητους.

Sydney-Brighton Le Sands 16-5-06

ΑΝΟΙΓΟΝΤΑΣ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

*Τὸ πρῶτ' τὸ πρῶτο βλέμμα ἀπ' τὸ παράθυρο
τὸ βιβλίο τὸ παλὸν ποὺ ξαναβρίσκεις.*

Bertolt Brecht

Ἄν δὲν χτυπήσει ὁ ἥλιος
στὴν στέγη μὲ τὰ κεραμίδια
καὶ στὶς θαμπὲς προσόψεις τῶν σπιτιῶν
εἶναι σχεδὸν σὰ νὰ μὴν ἀνέτειλε.

Ὅσα κι ἂν ἦταν τὰ σύννεφα
ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐμβολίσει
γιὰ νὰ μᾶς δεῖ καὶ νὰ τὸν δοῦμε
δὲν θὰ ἔταν ὁ ἥλιος ποὺ περιμέναμε.

Ἄν δὲν γεννιόνταν οἱ Ἀλκυονίδες
μὲ τὸν διπλασιασμὸ τῶν ἀκτίνων
καθὼς ὁ ἥλιος ἀντανακλᾶται
σὲ στιλπνὲς ἐπιφάνειες
ποιὰ δύναμη θὰ μπορούσε νὰ δαμάσει
τοῦ χειμῶνα τὴν ἔπαρση;

Sydney-Brighton Le Sands 18-5-06

ΤΟ ΣΠΑΣΜΕΝΟ

Τὸ σπασμένο ἀντικείμενο
εἶναι σῶμα ἱερό
ἀδιάφορο ποιά ἡ φύση κι ἡ χρήση του
εἶδος πρώτης ἀνάγκης
ἢ ὄπλο γιὰ ἄμυνα.
Ἴσως κι ἀπὸ ἀδεξιότητα «φονικό».

Τὸ σπασμένο πράγμα
μένει πάντα ἱερό
ἀσχέτως ἂν εἶναι ἀπλῶς ραγισμένο
(τραύματα κρυφά
ἀμυχές δυσδιάκριτες)
ἢ ἐμφανῶς ἀκρωτηριασμένο.

Ὅποιο σπασμένο πιάνει τὸ μάτι
σχέδιο, πράγμα ἢ πρόσωπο
μεταμορφώνεται σὲ ἄλλες διαστάσεις.

Δὲν μποροῦν νὰ τίς δοῦν
ὅσοι δὲν λογάρισαν τὴ δύναμη
τοῦ «μισοῦ»
ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ λειτουργεῖ
σὰν «ὀλόκληρο»!

Sydney-Brighton Le Sands 21-5-06

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΓΟΝΕΩΝ

Κοιτάζω τὰ χεῖλη τους
καὶ προσπαθῶ νὰ μαντέψω
πόσες φορές τὰ σμίζανε
μὲ πόση τάση ἡλεκτρισμοῦ φορτισμένα
γιὰ νὰ μὲ φέρουν στὸ φῶς κωπηλατώντας
μὲ ὀλόγυμνα χέρια καὶ σώματα
ἀνάμεσα σὲ νικημένες ἀντιστάσεις
ἀνομολόγητες ἀναστολές
τῆς μνήμης ἢ τῆς ἀμεσότητας.

Sydney-Brighton Le Sands 21-5-06

ΜΕΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Ἡ πραγματικότητα εἶναι ἡ ἀρχή, ὄχι τὸ τέλος.

Wallace Stevens

Τὰ χειροπιαστὰ τώρα δὲν μποροῦν
νὰ πιαστοῦν μὲ τὸ χέρι.

Μάκρυνε ὁ κόσμος καὶ σμικρύνθηκε πολὺ
ἢ λεπτομέρεια.

Κανεῖς δὲν ἐμπιστεύεται πιά τὸν Ποιητὴ
μήτε τὸν Λευῖτη.

Κι ἂν γίνονται ἀκόμῃ σπονδές
εἶναι γιὰ νὰ μὴν ἐπαναστατήσουν
οἱ εὐκλεῶς Κεκοιμημένοι.

Sydney-Brighton Le Sands 24-5-06

ΑΓΩΝΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΜΟΝΗ

Πέντε μονάχα μέρες ἔμειναν
ἀπ' τὸ Φθινόπωρο!

Πῶς νὰ τὶς διαχειριστεῖς γιὰ νὰ προλάβεις
νὰ ὀλοκληρώσεις τὸ πλεχτὸ τοῦ Χειμῶνα;

Μοιραίως κινεῖσαι σπασμωδικὰ
κάτω ἀπὸ τὴ στέγη τοῦ νέφους
ποὺ βαραίνοντας χαμηλώνει κάθε μέρα πιὸ πολὺ
ὥσπου νὰ σ' ἀκουμπήσει κατάσαρκα
ἀπροσδιόριστη συνουσία.

Βλέποντας στὴν συνέχεια τὴ βροχὴ
ὀρχούμενο νερὸ ποὺ δὲν ξέρεις
ἂν θὰ ξεπλύνει σκόνη καὶ καύσωνα
ἢ θὰ πνίξει καὶ σώματα ἐξαντλημένα
κρατᾶς τὴν ἀνάσα γιὰ ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα
καὶ περιμένεις.

Sydney-Brighton Le Sands 25-5-06

ΠΝΕΥΜΑ ΠΥΘΩΝΟΣ

Ἡ κοινοτοπία ἔγινε ἓνας κυματισμὸς λαβάρων.

Wallace Stevens

Ἴσοπέδωσαν ἀνενδοιάστως
ἐξάρσεις καὶ ἀπουσίες
τὸ ἴδιο σιωπῶντες καὶ φθεγγόμενοι
λὲς καὶ εἶχαν συμφωνήσει σὲ χρόνον ἀνύποπτο
λύση ἀνάγκης τὴν ἀνεύθυνη κοινοτοπία.

Εἶναι φανερὸ ὅτι «πνεῦμα Πύθωνος»
κατόρθωσε πρὸ πολλοῦ νὰ ἐπιβάλει
νέα τάξη πραγμάτων.

Τώρα ἡ ἀπορία μᾶς ἔγινε ἐμπαιγμός:
Τί σημαίνουν πιά Σημαῖες καὶ Λάβαρα;
Τί νόημα μπορεῖ νὰ ἔχουν ἀκόμη
κυματισμὸς καὶ πτυχώσεις
ὑφασμάτων στὸν ἄνεμο;

Sydney-Brighton Le Sands 26-5-06

ΟΙΩΝΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

Ὁ χρόνος, σκέφτομαι, ἴσως εἶναι μιὰ ἀργοπορημένη τιμωρία.

Τ. Λειβαδίτης

Εἶχε πετάξει τὶς μπότες βιαστικά
τὸ προηγούμενο βράδυ.

Τὶς ξαναβρῆκε τὸ πρωὶ
σὲ στάση ἀμοιβαίας ἀπωθήσεως
ἀλλήθωρίζοντες πιγκουΐνους!

Γιὰ μιὰ στιγμή
μιὰ λυρική στιγμή ἀφηρημένου
πῆγε νὰ ξεστρατίσει ὁ νοῦς
στοῦ Βὰν Γκὸγκ τὰ χαίνοντα ἄρβυλα
μὰ ξαναγύρισε ἀμέσως
στὸν τρισδιάστατο χρησμό.

*Ἄν οἱ Ἀρχαῖοι —σκέφτηκε— διάβαζαν
ἐντόστια ζώων
πτήσεις πουλιῶν
τροχιές ἀστέρων
γιατί κι αὐτὸς νὰ μὴ δεῖ στὶς ἀλλήθωρες μπότες του
τὰ ἀμφίθυμα βήματα τοῦ τελευταίου καιροῦ;

Sydney-Brighton Le Sands 27-5-06

ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Ἔλεγα πάντα
ν' ἀποφεύγουμε τὰ μεγάλα λόγια
τὰ φανταχτερὰ ροῦχα
τὰ ἡχηρὰ ὀνόματα.

Τὸ τελευταῖο κομμάτι μιᾶς μέρας
πληκτικῆς σὰν τὶς ἄλλες
ἴσως δικαιοῦται ἀκόμη πιὸ λίγο
νὰ ὀνομασθεῖ Κυριακή.

Ἄν ἐπιμείνουμε στὸ ὄνομα κλείνοντας τὰ μάτια
μᾶλλον θὰ ὀργισθεῖ ὁ Κύριος
γὰ τὸ παράταιρο μπάλωμα
στὴν βασιλική του Πορφύρα.

Τὸ ἴδιο θ' ἀντιδράσει στὸν ὀξὺ παραλογισμό
ἢ ὀλιγάρκεια τῆς σοφίας ποὺ ἔστεργε νὰ εὐλογεῖ
«τὸ μέρος ἀντὶ τοῦ ὅλου»!

Sydney-Brighton Le Sands 28-5-06

MULTICULTURALISM

Ἐνα λιπόσαρκο κορμὶ
κι ἓνα καπέλο ταπεινὸ
στοῦ δειλινοῦ τὴν ἄκρη:
Ἡ σιλουέτα νεαρῆς Ἀσιάτισσας
ραντεβοῦ σὲ παγκάκι τῆς γειτονιᾶς
λήγοντος Φθινοπώρου.

Sydney-Brighton Le Sands 28-5-06

ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΕΣ ΠΕΝΗΤΩΝ

*Ἡ δυστυχία, φίλοι μου, εἶναι πολὺ μεγάλη
γιὰ νὰ μὴν κρύβεται κάτι πολὺ μεγαλύτερο πίσω της...*

Τ. Λειβαδίτης

Τὸ πόσο εὐθραυστη ἡ ζωὴ
κι ἀκόμη πόσο ἱερὴ τὴν κάνει ἡ δυστυχία
τὸ νοιώθει κείνος ποὺ βλέπει
βαθειὰ στὸ στῆθος του.

Δὲν περισπᾶται σὲ πλάγιες ματιές
συμπληρώματα ἢ παραπληρώματα
μήτε σκανδαλίζεται
σὲ ἀνεπίτρεπτες συγκρίσεις.

Sydney-Brighton Le Sands 31-5-06

INTERIOR DECORATOR

Ματαιοπονία τὸ νὰ ζωγραφίζει
 μὲ μπογιές καὶ μολύβια
τὰ τελούμενα γύρω του.

Καιρὸ δὲν ἔχει γιὰ τίποτε ἄλλο
κεῖνος ποὺ δέχθηκε τὴν χάρη
νὰ περιγράφει μὲ χθαμαλὴ φωνή
τὴν ἁρμονία παιδικῆς ἐκπλήξεως
 ψηλαφώντας στὰ σπλάχνα του
 ξέφωτα καὶ σκιές
διακοσμητῆς ἐσωτερικοῦ χώρου.

Sydney-Brighton Le Sands 1-6-06

ΤΟ ΨΕΜΑ

Πρόκειται για τὸ πιὸ λαθρόβιο
ἀπ' τὰ μικρόβια.
Ἔτσι μόνο κατόρθωσε νὰ ἐπιβιώνει
πολλαπλασιάζοντας τὰ θύματά του
σὲ ρυθμούς ὑπερώνυμους.

Ἀκριβὴ ἡμερομηνία γεννήσεως
ποτὲ δὲν εἶχε
μήτε οἱ ἐπιστήμονες ἦταν σὲ θέση
νὰ ὑπολογίσουν χρόνο ἐπώσεως
καραδοκώντας πλήρη ἐμφάνιση
γὰ νὰ ἐτοιμάσουν ἄμυνα
ἀνάλογη μὲ τὴν εἰσβολή.

Sydney-Brighton Le Sands 3-6-06

AFFIDAVIT

Δέν μπορείς μ' ἓνα τραγούδι
ν' ἀλλάξεις τὸν κόσμο!

(Ρὸκ τραγουδιστῆς Sting)

Ποτὲ δὲν εἶπα αὐτὰ ποὺ ἤθελαν ν' ἀκούσουν
οἱ παρατρεχάμενοι
τῶν διαδρόμων ἢ τῆς ἀγορᾶς
λερώνοντας τὴ φωνή μου.

Ἦθελα ν' ἀποφύγω τὴ μόλυνση
ὄχι μονάχα στὸ ἀναπνευστικό
ἀλλὰ καὶ στὴ σκέψη
πρὸ παντὸς στὴ συνείδηση!

Sydney-Brighton Le Sands 3-6-06

ΠΕΤΡΕΣ ΚΑΙ ΑΙΜΑ

Βάλθηκε νὰ μιλήσει μετὰ τὴν πέτρα
πρὶν δύσει ὁ ἥλιος
καὶ γίνει ὁ βράχος βουνό.

Πρὶν βγεῖ τὸ φεγγάρι
ποὺ ἀσημώνει τὴ νύχτα
καὶ θαμπώνει τ' ἀστέρια
μονοπωλώντας τὸν οὐρανό.

Πληγὲς ἀναίμακτες δὲν ἔχουν λόγο
ραγίζουν οἱ πέτρες
μὰ δὲν μιλοῦν.

Τὶς φωνὲς τῶν ἀνθρώπων
ποτίζει τὸ αἶμα
ξορκίζουν τὸν θάνατο
δὲν λησμονοῦν.

Sydney-Brighton Le Sands 6/7-6-06

ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ

Ἡ πέτρα δὲν ξέρει
παρὰ νὰ χαμογελᾷ
μὲ θλίψη ἢ εἰρωνεία.

Οἱ πέτρες δὲν μιλοῦν
μόνο ραγίζουν
γιὰ νὰ ἀκοῦνε καλύτερα.

Τὸ ἴδιο κάνει κι ἡ καρδιά
ὅταν γίνεται πέτρα γιὰ ν' ἀντέξει
μὴ θέλοντας νὰ ἐμπιστευθεῖ
στὴ σάρκινη ἀντοχή
τῇ δικῇ της ἀδράνεια.

Sydney-Redfern 7-6-06

ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΑΝΕΜΩΝ

Τὸν φωνάζαν Λαέρτη
μὰ οἱ πιὸ πολλοὶ προτιμοῦσαν
νὰ τὸν λένε Ἀλήτη.

Ἀπὸ τὴν πιάτσα
μέρα-νύχτα δὲν ἔλειπε
στὰ μαχαιρώματα ἔτρεχε πρῶτος
νὰ βοηθήσει τὸν λαβωμένο
κάποτε καὶ τὴ Μάνα τοῦ φονιᾶ.

Ὅταν τὸν βρῆκαν ἓνα πρῶτὸ ξυλιασμένο
ποὺ δὲν πρόλαβε νὰ γυρίσει στὸ σπίτι
τὸν γνώρισαν ἀπ' τὸ φουλᾶρι
ἀνεμούριο τεσσάρων ἀνέμων.

Sydney-Redfern 7-6-06

ΑΚΡΑ ΔΥΣΦΗΜΙΣΗ

Ἄν ἓνας ἄνθρωπος μετράει
μυρίους κατὰ τὸν Ἡράκλειτο
μιὰ λέξη στὴν Ποίηση
καὶ πιὸ πολὺ στὴν Θεολογία
ἂν δὲν ἀνοίγει οὐρανοὺς
εἶναι ἀπαράδεκτο χασομέρι.

Καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις ...
ἄκρα δυσφήμιση!

Sydney-Redfern 7-6-06

TOWNHOUSES

Ἦσυχα τὰ συντροφικὰ σπιτάκια
τῆς βραδιᾶς
μ' ἓνα χλωμὸ ἰσόγειο φωτάκι
μπροστὰ σὲ κάθε πόρτα
συναγωνίζονται τὴν ὀλιγάρκεια τῶν νεκρῶν
ἐν πλήρει εὐδαιμονίᾳ!

Sydney-Brighton Le Sands 9-6-06

ΑΣΥΜΒΑΤΟ ΣΤΗ ΝΗΟΣΤΗ

«Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν
πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν»
(Ματθ. 28, 20)

Δὲν θέλω, Κύριε, νὰ ἴμαι ἀνευλαβής
μὰ δὲν μπορῶ νὰ πνίξω ἓνα λογισμό
καθὼς διαβάζω μία-μία τίς λέξεις
 μὲ τίς ὁποῖες ὀρίζεις καθήκοντα
σ' αὐτοὺς ποὺ στέλνεις νὰ μαθητεύσουν
 «πάντα τὰ Ἑθνη».

Δὲν μὲ τρομάζει ὁ ἄγνωστος ἀριθμὸς
 τῶν Ἑθνῶν
ἐκφράζει ἄλλωστε τὴν ἀδέκαστη φιλανθρωπία Σου.
Ὅμως ἀναρωτιέμαι ἂν λογάριασες σωστά
—Σὺ ὁ τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος Ἄνθρωπος—
ποιοὺς ἀποστέλλεις κι ἀπὸ ποιοὺς ζητᾷς
νὰ τηρήσουν πάντα ὅσα
παρήγγειλες στοὺς πρώτους.

Ἔχοντας κι ἐγὼ συμπεριληφθεῖ
κατὰ τὴν ἀνεξιχνίαστη βουλή Σου
 στοὺς Διαδόχους τῶν πρώτων
τολμῶ νὰ Σὲ βεβαιώσω ἐν συντριβῇ
πὼς ὅσοι ἀναλάβαμε νὰ μεταδώσουμε
 τίς ἐντολές Σου

δὲν τηρήσαμε μήτε τίς μισὲς
εἰς τὸ ἀκέραιο!

Φαντάζεσαι τί θὰ γίνει πὶὸ πέρα
μὲ τοὺς ὅλο νεώτερους παραλῆπτες;

Redfern-Brighton Le Sands 19-6-06

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΕΡΩΤΗΜΑ

Μιά κουκκίδα σήμερα τὸ πρωὶ
ἢ ἀφετηρία τοῦ ταξιδιοῦ σου
πρὶν βγεῖ ὁ ἥλιος
πρὶν δυναμώσει ὁ ἄνεμος.

Δὲν εἶναι ἀσήμαντη ἑκπληξή
μιὰ κουκκίδα
ἂν προσπαθήσεις νὰ συλλάβεις
ἔστω κατὰ προσέγγιση
τὸν κόκκο πού τὴν γέννησε
κι ὕστερα κεῖνος χάθηκε στοὺς δαιδάλους
περιθωριακοῦ γονιδιώματος!

Ὁ ποιητὴς βέβαια δὲν ἐκπονεῖ διατριβές
δὲν χρονοτριβεῖ στὰ Μουσεῖα
ὅμως χάνεται στοὺς τόμους Ἑγκυκλοπαιδειῶν
ὅσο δὲν χάθηκε στὶς συγκοινωνίες
Μεγαλουπόλεων.

Τὸ τελευταῖο πάντως ἐρώτημα
ἀποκλειστικὰ δικό του:
Ποῦ τελειώνει τὸ κέντρο
κι ἀρχίζει τὸ περιθώριο;

Sydney-Brighton Le Sands 20-6-06

ΛΑΤΡΗΣ ΤΟΥ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ

*Ἐνα ἀνθοπέταλο πέφτει
Ὁ διαμελισμὸς τῆς σιωπῆς.
(Μένης Καλαντζόπουλος)*

Αὐτὸς ἦταν ὁ φίλος μου
ὁ Ποιητὴς Μένης Καλαντζόπουλος
Λάτρης τοῦ Ἐλάχιστου
Μύστης τοῦ Ἀκαριαίου.

Εἶχε κατακτήσει μὲ «ἀπόσταξη»:
Τὴν ντροπαλοσύνη μικροῦ Παιδιοῦ.
Τὴν αἰσιοδοξία Ἐφήβου.
Τὸν οἶστρο μονίμως Ἐρωτευμένου.

Κι ὅλα αὐτὰ συγχρόνως
ἀδιαιρέτως!
Κι ὅλα αὐτὰ ἄνευ ὁρίων!

Γι' αὐτὸ δὲν πῆραμε εἶδηση
πότε κατέβασε τὰ ρολά.
Ἄν κουράσθηκε.
Ἄν ἔφυγε ἢ κρύβεται κάπου...

Sydney-Redfern 26-6-06

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΟΪΔΕ

Μαζί σας άγρυπνῶ, κεκοιμημένοι.
(Γιῶργος Δανιήλ)

Πολὺ περίεργο
αὐτὸ πού μοῦ συμβαίνει
νὰ σκέφτομαι πιδὸ συχνὰ τοὺς νεκροὺς
τοὺς ἀκίνητους
παρὰ τοὺς ζωντανοὺς τοὺς κινούμενους
μὲ τοὺς ὁποίους ὑποχρεοῦμαι
νὰ συνωστίζομαι!

Ποιὸς ξέρει ποιοὶ λόγοι
κάνουν πιδὸ δρῶντες τοὺς ἀδρανεῖς
τουλάχιστον στοὺς ὁπαδοὺς
τῆς ἀνιδιοτέλειας!

Τίς οἶδε καὶ γιατί;
— Ὁ Κύριος οἶδε!

Sydney-Brighton Le Sands 29-6-06

ΥΠΟΥΛΟΣ ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ

Δέν ὑπάρχει πιὸ ὕπουλος αὐτουργὸς
ἀπ' τὸν Χρόνο!

Σημαίνεται συμβατικὰ σὲ ρολόγια
ὕποκρινόμενος τὸν ἀσώματο
χωρὶς ν' ἀνήκει στὴν Τάξιν τῶν Ἀσωμάτων.

Μὰ ἀπὸ ἓνα σημεῖο καὶ πέρα
ξέρει καλὰ νὰ διασταυρῶνεται
μ' ὅλα τὰ κτιστὰ
μένοντας ἄφαντος
καὶ ἀθάνατος.

Sydney-Redfern 29-6-06

ΒΕΛΤΙΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΤΟΠΙΟ

Ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός
ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

(Ψαλμ. 103, 25)

Πῶς ἦταν δυνατόν ἓνας Ψαλμός
ποῦ ὑποτίθεται ὑμνεῖ τὸν Παντοδύναμο
νὰ περιγράφει μονοκονδυλιὰ
μιὰ βδελυρὴ πληθυντικότητα
σὲ σχήματα καὶ μεγέθη φρικαλέα;

Τί σημαίνει «ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός»
ἐνῶ θὰ ἔπρεπε ὅλα νὰ λάμπουν εὐθυτενῇ
 πρωινὲς γλαδιόλες
εἰκονίζοντας τὴν Ἀνάσταση
ξορκίζοντας τὴν ἔρπουσα χθαμαλότητα;

Ἴσως ὁ ὑπαινιγμὸς γιὰ εἰρήνην
στὸ «ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων»
σημαντικὴ πινελιά
γιὰ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ
 στὸ ἀπέραντο «Ἀλαλούμ»
 σὲ στεριά καὶ σὲ θάλασσα.

Sydney-Brighton Le Sands 30-6-06

ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΣΑ ΟΛΙΓΑΡΚΕΙΑ

«Πτωχοὶ ὄντες, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες»

(Β' Κορ. 6, 10)

Μὴ φιλοδοξήσεις νὰ πάρεις
παρὰ ὅ,τι σοῦ δίνεται.

Τότε μονάχα δὲν ἐνοχλεῖς
καὶ δὲν ἐνοχλεῖσαι
εὐλαβούμενος τὴν εἰρήνην
καὶ στίς τρεῖς διαστάσεις
σὲ ὀριζόντιο καὶ κατακόρυφο.

Sydney-Adelaide 1-7-06

ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΑΣΥΔΟΣΙΑ

Κεῖνο πού δὲν τοὺς ἐνδιαφέρει πιά
εἴτε μιλοῦν εἴτε γράφουν
οἱ τὰ φαιά φοροῦντες νεώτεροι
εἶναι τὸ «νόημα»!

Κι ἂν περιέργως συμβεῖ
κάποιος νὰ σπάσει τὸν κανόνα
θὰ πρόκειται γιὰ «παρανόηση»!

Ποιὸς θὰ τολμοῦσε σήμερα νὰ ρωτήσει
πῶς δικαιώνεται μιὰ φράση
πού φιλοδόξησε νὰ ὑψωθεῖ
σὲ κανόνα ζωῆς
ὅταν σχεδὸν πάντες ὀνομάζουν «ποίηση»
τὴν ἄκρα ἀσυδοσία;

Αὐτοὶ δὲν νοιάστηκαν τοὺς ἄλλους
γι' αὐτὸ δὲν αἰσθάνθηκαν ποτὲ
«ἐλλιπεῖς καὶ ὀφειλέται»
ὅπως οἱ εὐγνώμονες δοῦλοι τοῦ Θεοῦ
γιὰ ὅσα πῆραν τάλαντα.

Sydney-Redfern 5-7-06

ΤΟ ΑΝΥΠΟΛΟΓΙΣΤΟ ΠΟΥΠΟΥΛΟ

Ἀθυμία κατέσχε με, ἀπὸ ἁμαρτωλῶν
τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν Νόμον Σου.
(Ἀκολουθία Κηδεΐας)

Μικρὸ σπουργίτι χόρευε μπροστά μου
 σήμερα τὸ πρωὶ
 νὰ μοῦ διασκεδάσει τὴν θολούρα τῆς νύχτας
 τὴν συνεχιζόμενη ἀθυμία
 ἀπ' τὴ χθεσινοβραδινὴ θλίψη.

Ποιὸς ἔδωκε τόση δύναμη στὸ σπουργίτι
 νὰ σηκώνει μὲ δυὸ μόνο σάλτα
 ὅλα τὰ πραγματικά ἢ ὑποτιθέμενα βάρη
 ἀπ' τοῦ ἀνθρώπου τὴν ψυχή;

Sydney-Brighton Le Sands 6-7-06

ΤΑ ΠΡΩΤΟΓΟΝΑ ΒΗΜΑΤΑ

Στὰ πρῶτα βήματά σου τὰ πρωτόγονα
δὲν μποροῦσες νὰ δεῖς
παρὰ μονάχα σχήματα καὶ χρώματα
μὴ ξεχωρίζοντας τὸ ἓνα ἀπὸ τ' ἄλλο.

Ἀργότερα σοῦ ῥθε μιὰ ἔλλαμψη
νὰ διερωτηθεῖς
μήπως εἶχες γίνει ὄμηρος
τοῦ ἔξω κόσμου
ἀδικώντας τὸν κόσμο τὸν δικό σου
ἀόρατο κι ἴσως ἀπείρως βαθύτερο
ἀπ' ὅλα τὰ γύρω.

Θυμήθηκες παρεμπιπτόντως
καὶ τοὺς ἐκ γενετῆς τυφλοὺς
ποὺ δὲν εἶχαν τὴν δική σου τύχη
νὰ γεννηθοῦν ἀρτιμελεῖς.

Σὲ τελικὴ ἀνάλυση ποιὸς ξέρει
μήπως ἐκεῖνοι μ' ὅλη τὴν ἀναπηρία τους
στάθηκαν κατ' οὐσίαν πιὸ τυχεροὶ
καὶ πιὸ εὐαίσθητοι ἀπὸ σένα;

Sydney-Redfern 10-7-06

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ

Μὲ τοῦτα καὶ μὲ τ' ἄλλα
τὸ πρόβλημα ἐπικεντρώθηκε
σὲ ἓνα καὶ μόνο:

Ποιὸς θὰ τυλίξει τίς λέξεις στὸ χαρτί
ποιὸς τὸ χαρτὶ στὶς λέξεις!

Sydney-Brighton Le Sands 20-7-06

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΩΝ ΛΕΥΚΩΝ ΚΡΙΝΩΝ

Δὲν πρόλαβε νὰ τοὺς ρωτήσῃ
γιατὶ τὸν σκοτώνουν
πίστευε ὅτι στὸ χωριὸ ὅλοι τὸ ἔξεραν
πόσο ἀγάπησε τὸ φῶς.

Ποτὲ δὲν ἤθελε νὰ κρίνει πράξεις ἄλλων
ἀκόμη κι ἂν τὸν ἀφοροῦσαν ἄμεσα
τελείως καθοριστικά.

Φταίει αὐτὸς ποὺ σὰν τὴν Μαρία
προτίμησε τὴν αὔρα τῶν Μακαρισμῶν
ἀπ' τὶς Βουκολικὲς Ἑντολὲς
τοῦ Δεκαλόγου.

Ἀπὸ παιδὶ εἶχε μιὰ προαίσθηση
πὼς ἡ Δευτέρα Παρουσία
θά 'ταν ὁ θρίαμβος τῶν λευκῶν κρίνων
πάνω στὶς ὀπλὲς τῶν ἀλόγων
στὶς λόγχες τῶν ρωμαϊκῶν λεγεόνων.

Sydney-Brighton Le Sands 20-7-06

ΑΣΤΡΑ ΚΑΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Η νύχτα

Σέ γιατρεύει απ' τόν όρίζοντα.

Eugene Guillevic

Δέν εἶναι δυνατόν νά δεχθῶ
τέτοια γενναιοδωρία
τόσο ἄχαρο βούλευμα
ποιητικῆς ἀδείας.

Κανείς δέν ἀρνεῖται
πὼς εἶναι ἐν πολλοῖς εὐεργετική
κάποτε ἡ νύχτα.
Ἄλλωστε καί τὴν ὥρα τῆς Ἐνανθρωπήσεως
Ἄγια Νύχτα τὴν ψέλνουν
γέροντες καὶ παιδιὰ
κι ἅς μὴν ὑπάρχουν πιὰ σήμερα
σχεδὸν καθόλου παιδιὰ.

Μὲ τὸν όρίζοντα δέν ξοφλοῦμε τόσο γρήγορα
πρὸ πάντων δέν τελειώνουμε
μὲ τίς χαίνουσες προοπτικές
όποιαδήποτε νύχτα.

Δέν εἶναι ἀνάγκη νά δουλεύεις
σέ ὑπηρεσία Ἀστεροσκοπεῖου
γιὰ νά γνωρίζεις πὼς κάθε ἀστέρι
γίνεται ἀφετηρία νέου όρίζοντα.

Τὸ μεγαλύτερο ἐν τούτοις μάθημα
ὑπαγορεύουν τὰ ἀστέρια
ὄχι ὅταν οἱ ὀρίζοντες πολλαπλασιάζονται
ἀλλ' ὅταν ἀδρανοῦν καὶ σωπαίνουν
καθὼς τρεμοσβήνουν τὰ ἀστέρια
περιμένοντας
τὴν ἔσχατη Αὐγή.

Sydney-Redfern 21-7-06

ΜΕΤΡΟ ΥΠΟΜΟΝΗΣ

Τριάντα μέρες ακόμη
καὶ θὰ μαλακώσουν οἱ φλοῦδες τῶν δέντρων
καθὼς θὰ σχίζονται σὰν μεμβράνη ἀράχνης
ποὺ δὲν μπόρεσε νὰ κρατήσῃ ἄλλο
τὴ ζωὴ σὲ ὁμηρεία.

Εἶναι ἀσφαλῶς χειρόν ὁμηρείας
τὸ κρύο καὶ τὸ σκοτάδι τοῦ χειμῶνα
ἂν ξεπερνᾷ τὸ μέτρο ἀντοχῆς
καὶ προσδοκίας
ποὺ συντηροῦνται στὸ μέτρο τῆς ὑπομονῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 22-7-06

ΟΙ ΘΛΙΨΕΙΣ ΟΙ ΧΘΕΣΙΝΕΣ

Δέν θὰ σπεύσουν πιά
δέν θά ῥθουν πάλι
ἀπὸ τὶς ἴδιες ἀρτηρίες γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους
μήτε ἀπ' τοὺς ἴδιους πόρους μὲ τὸ ἴδιο φαρμάκι
οἱ θλίψεις οἱ χθεσινές.

Ὅσα ἡ ψυχὴ δοκίμασε
χθές καὶ προχθές
ποὺ πῆγαν νὰ τὴν ἀφανίσουν
ἦταν τὸ φάρμακο καὶ δέν τὸ ξέραμε
νὰ μὴν ἀποδυσπετοῦμε
ὁδυρόμενοι ἐκ τῶν προτέρων.

Οἱ ἄγνωστες στρατιές τῶν θυμάτων
δέν συγκροτοῦν πάντοτε ἀμιγῶς
στρατόπεδο ἡττημένων
ὅσο κι ἂν ἔτσι πίστεψε πολλές φορές
τὸ ἀνύποπτο πλῆθος.

Γιὰ τὸν εὐγνώμονα δοῦλο τοῦ Θεοῦ
μιὰ μόνο ἐρώτηση ἀπαντᾷ στὴν ἀπορία:
Ἄν τὰ φτερά τοῦ Φοίνικα δέν θάβονται
ὀριστικὰ στὶς στάχτες
γιατί τοῦ ἀνθρώπου ἡ ψυχὴ νὰ μὴν ἀναψύχεται
γιὰ νὰ πετάξει ξανά;

Sydney-Brighton Le Sands 27-7-06

ΑΕΙΦΟΡΟΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑ

Πάει καιρός πού οί ζωγράφοι
ἔπαυσαν νά γράφουν τὰ σώματα
μέ σταθερές γραμμές!

Ἡ ἄχνα πού σημειώνει τὸ σύνορο
ἀνάμεσα στὸ σῶμα καὶ τὴν ἀτμόσφαιρα
βλέπει τὴν περίμετρο νά βουλιάζει
σὲ νεφελώδη ἀσυνέχεια
ἐνῶ ὅλοι ξέρουν πῶς οἱ θεατὲς
δὲν ἀνήκουν στὴν τάξη τῶν Ἀσωμάτων!

Τὸ διαζύγιο ἀπὸ τὸ σταθερὸ σχῆμα
ὅπως τοῦ πόνου ἀπ' τὴν κραυγή
ἔγινε τώρα συναινετικό.
"Οποῖος ζητήσῃ ἀφελῶς ἐξηγήσεις
θὰ πληροφορηθεῖ χωρὶς λόγια:
δὲν εἶναι μόνο τὸ χέρι τοῦ Τεχνίτη
πού παραληρεῖ
ὀλόκληρο τὸ σῶμα του παραδόθηκε
σὲ αἰφόρο ρευστότητα.

Sydney-Brighton Le Sands 31-7-06

ΤΟ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΟ ΔΕΝΤΡΟ

Πόσοι ενδιαφέρθηκαν νὰ ψάξουν
πέρα ἀπὸ δυὸ ἢ τρεῖς γενιές
τὸ βάθος τῆς καταγωγῆς των
ξεθάβοντας σπαράγματα
ἀπ' τὸ τεμαχιζόμενο διηνεκῶς
κι ὅμως μὴ διαιρούμενο
ἄτμητο σῶμα;

Ἄν ἄλλοι λαοὶ ἀποτολμήσουν
νὰ πᾶνε βαθύτερα
στὴν προγονικὴ ἀναζήτηση
οἱ Ἕλληνες θὰ ἔχουν ἀσίγαστο
ἓναν ἀνώνυμο καημό
πολυώνυμο φόβο:
Μὴν ἀνακαλύψει τὸ ἄτομο
τὴν ἀπώτατη ρίζα του
σὲ Οἶκο Ἀτρειδῶν ἢ Λαβδακιδῶν
κι ἀνανεωθοῦν οἱ Τραγωδίες
ἡφαίστεια ἐν ὑπνώσει.

Sydney-Brighton Le Sands 1-8-06

ΤΟ ΗΘΟΣ ΤΟΥ ΚΛΕΦΤΗ

Κείνους πού νοσφίζονται με αὐθάδεια
καὶ μεγαλοπρέπεια συγχρόνως
μὴν τοὺς πεῖτε Κλέφτες
νὰ τοὺς λέτε Ἄρπαγες
παντὸς καιροῦ
καὶ παντὸς τόπου.

Ὁ κλέφτης πάντα κλείνει
καὶ κρύβει
προσπαθώντας μετὰ τὸ καρκινογενὲς Κάπα
καθὼς ἡγεῖται στὸ Λάμδα ἢ τὸ Ρώ
τὴ λήθη δηλαδὴ καὶ τὴ ροή
ν' ἀποφύγει τὸ Σίγμα
πού θὰ τὸν ὀδηγοῦσε στὸ Ξί
κάνοντάς τον νὰ ξέρει πὼς μόνο τὸ Σίγμα
ένώνει σὲ συνεργασία καὶ συμπόνια
τὸ σύνολο τοῦ κόσμου.

Sydney-Brighton Le Sands 4-8-06

ΑΚΑΘΟΡΙΣΤΕΣ ΒΑΡΔΙΕΣ

Καὶ ξαφνικὰ
δὲν τὸν βλέπεις πιά νὰ περπατάει
στὶς συνήθεις διαδρομὲς τῆς γειτονιᾶς
στὸ περίπτερο γιὰ ἑφημερίδα καὶ τσιγάρα
καθημερινό του ἀνεφοδιασμό
μήτε σὲ ἐπίσημες κοινωνικὲς ἐκδηλώσεις
ἢ στὸ παγκάκι συνταξιούχων
τοῦ Δημοτικοῦ πάρκου.

Κάποια μέρα ἐκ τῶν ὑστέρων
μαθαίνεις νέα του
πὼς ἔφυγε ἄγνωστο πότε
σὰν φύλλο δέντρου ποὺ ἔπεσε ἀθόρυβα
καὶ κανεὶς δὲν τὸ πῆρε εἶδηση
σὰν πούπουλο ποὺ μάδησε
ἀπὸ διερχόμενο πτηνὸ
καὶ ἡ γῆ δὲν ἦταν δυνατὸν
νὰ νιώσει τὸ βάρος του.

Sydney-Brighton Le Sands 10-8-06

ΘΕΟΔΙΚΙΑ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΗ

Ἡ θάλασσα σχεδὸν ἀκίνητη
κι ἡ ἀμμουδιὰ τὴν συναγωνιζόταν
ἂν μποροῦσες νὰ παραβλέψεις
ἓνα ζέφυρο σκανδαλιάρη
ποὺ τῆς χάϊδευε τὰ ἄνω ἄκρα
μετακινώντας βάρη ἀνεπαίσθητα
πρὸς ἀπροσδιόριστη ἐσχατιά.

Τέτοιο πρῶι δὲν τὸ χάρηκαν πολλοὶ
καὶ τὸ συλλογιέσαι μὲ τύψεις.
Τὸ μόνο ποὺ σ' ἔκαμε ν' ἀμφιβάλλεις
γιά τὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ
σχεδὸν μορφὴ ἀχαριστίας:
νὰ τοῦ καταλογίζουμε ἐνοχές
κι ἐκεῖ ποὺ ἀπλῶς πιθανολογοῦμε.

Sydney-Brighton Le Sands 20-8-06

ΑΠΟΛΟΓΟΣ

Ὑγρὸ τὸ χῶμα
καὶ τὰ χορτάρια βρεγμένα.
Δάκρυα παντοῦ!

Πῶς ἄλλοιῶς νὰ μαλακώσει στὸ πρωινὸ
ἢ σκληράδα τοῦ κόσμου;

Sydney-Brighton Le Sands 30-8-06

Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ

Ἡ φωνὴ τῆς γενιᾶς μου
δὲν εἶναι μοντέρνα.
Δὲν καταδέχεται νὰ ᾿ναι
Μοντέρνα.
Ἄς θυμίζει τουλάχιστον ἡχητικὰ
τὴν εὐγένεια τῶν παλαιῶν...

Sydney-Brighton Le Sands 8-9-06

«ROCKY POINT»

Περίεργη ἡ εὐαισθησία τῶν Ἀγγλων
νὰ ὀνομάζουν μ' ἓνα μόνο σημεῖο
ὁλόκληρο οἰκισμό!

Μήπως εἶναι ὀξυδερκέστεροι
καὶ γι' αὐτὸ σοφότεροι
ἔχοντας ἐπισημάνει τὴ δύναμη
τοῦ Σημεῖου
νὰ γίνεται Σφραγίδα σ' ὅλο τὸ Σῶμα;

Sydney-Brighton Le Sands 10-9-06

Ο ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΜΕΡΙΜΝΩΝ

Τὸ ἀεροπλάνο κυλοῦσε στὴν πίστα
 γιά ἀναχώρηση
κι ἐκεῖνος ἀπ' τὴ θέση/παράθυρο
ἔβλεπε τὰ φῶτα ἐδάφους
 ν' ἀναβοςβήνουν.

Δὲν ἀντιλαμβανόταν τὴν ὑποσυνείδητη διαδικασία
 τῆς μεταμέλειας
καθὼς ἀκυρωνόταν ὁ κατάλογος τῶν μεριμνῶν
ποὺ μέχρι σήμερα τὸ πρωὶ
τοῦ στεροῦσαν τὸν ὕπνο!

Sydney-Hobart 23-9-06

ΘΡΟΜΒΩΣΗ ΦΩΤΟΣ

“Ένα σπασμένο κρύσταλλο
δὲν εἶναι τίποτ’ ἄλλο
παρὰ μιὰ θρόμβωση φωτός.

Ποιὸς θὰ τολμήσει
νὰ λύσει τοὺς ζυγούς
στὸ αἶνιγμα τοῦ κόσμου;

Sydney-Brighton Le Sands 26-9-06

ΟΙ ΟΛΙΓΟΓΡΑΦΟΙ

Δέν τοὺς κατάλαβα ποτὲ
μήτε τοὺς συμμερίζομαι τοὺς φαντασμένους
ὀλιγογράφους στὴν Ποίηση
ἐξ ὀρισμοῦ φλεγόμενη ἀλληλεγγύη!

Λίγους γριφώδεις στίχους
γιὰ ἓνα φεγγάρι
ἴσα πὺ νὰ δηλώσουν τὴν παρουσία τους
κι ὕστερα βουβαμάρα ἀφ' ὑψηλοῦ
περίσσια πρόκληση
γιὰ νὰ ρωτοῦμε
κι ἐκεῖνοι νὰ παριστάνουν
τοὺς ἥρωες ἡττημένης ἀρμάδας
ἢ ἔστω τοὺς ἀναπαυόμενους
ὕστερ' ἀπ' τὸν σπουδαῖο τοκετό.

Sydney-Brighton Le Sands 27-6-06

ΕΣΧΑΤΗ ΕΙΡΩΝΕΙΑ

Μῦρον ἔκκενωθὲν ὄνομά σου

(᾿Ασμα ᾿Ασμάτων)

Ἐκ τῶν προτέρων ἦταν ἀδύνατον
νὰ τὸ φαντασθοῦμε
πὼς θὰ ᾿φτανε κάποτε ἡ μέρα
ποὺ δὲν θὰ θυμόμασταν
μήτε τὰ ὀνόματα ὅσων ἀγαπήσαμε.

Σήμερα σκοντάφτοντας διακριτικὰ
σχεδὸν σὲ κάθε τρέχουσα φράση
ποὺ περιέχει ἐπώνυμο ἥρωα
τῆς προσωπικῆς μας διαδρομῆς
αἰσθανόμαστε σὰν ἀκροβάτες
σὲ τεντωμένο σκοινί
μήπως τὴν τελευταία στιγμή δὲν θυμηθοῦμε
τὸ γνωστὸ σ' ὅλους ὄνομά του!

Sydney-Brighton Le Sands 1-10-06

ΠΡΟΣΜΟΝΑΡΙΟΙ ΠΕΡΙΠΛΑΤΗΤΙΚΟΙ

“Ολοι μας περπατοῦμε τὸ πρωί
καθεὶς μὲ τὸ δικό του βάρος
στὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχή.
Προσμένουμε νὰ ζήσουμε
μιὰ φωτεινότερη μέρα ἀπὸ χθές
τουλάχιστον μιὰ ὥρα πιὸ παρήγορη
ἀπ’ ὅσα μᾶς ἔδειξαν στὰ ἀδυσώπητα media
ὡς συνεχῶς μεταλλασσόμενη πραγματικότητα
τῶν δολοφόνων.

Sydney-Brighton Le Sands 3-10-06

ΚΛΑΜΑ ΕΛΛΟΓΙΜΟ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΟΡΟ

Ἡ γάτα κλαίει γοερὰ
ἓνα κλάμα ἐλλόγιμο
καὶ παράφορο συγχρόνως
καθὼς βλέπει τ' ἀφεντικά νὰ μετακομίζουν.

Δὲν κλαίει τέκνα
τὰ φυγάδευσε ἐγκαίρως.
Αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ Ραχήλ!
Κλαίει τὸ σπίτι ποὺ ζήσανε τριάντα χρόνια
ὅλοι μαζί
κι ἐκείνη μόνη.
Μόνη μὰ πιστή.

Τώρα ὁ Κινέζος ἀγοραστής
δὲν τὴν ξέρει.
Δὲν ἔχει ἐνδιαφέρον νὰ τὴν κρατήσει.
Μήτε κι ἐκείνη τὸν πλησίασε διόλου.

*Ἄν ἦταν νεώτερη
ἴσως ὑπῆρχαν περιθώρια ἐθισμού
σὲ καινούργιες συνθῆκες.
*Ὅμως ὅπως ἔχουν τὰ πράγματα
εἶναι μόνο για κλάματα.

*Ἄλλωστε ὑπάρχει κι ἡ περίπτωση
νὰ τὴν μαγειρέψουν...

Sydney-Brighton Le Sands 4-10-06

ΤΑ ΘΥΜΗΔΕΣΤΕΡΑ

Τοὺς ποιητῆς
ὅταν πεθαίνουν μὴν τοὺς κλαῖτε.

Ἄν δὲν μᾶς εἶπαν ψέματα
ὅσο ἦταν ἐδῶ
δὲν ἔχουν πεθάνει!

Μὴν τοὺς λυπᾶσθε λοιπὸν
ὅταν τοὺς κηδεύετε.
Ἀπολαμβάνουν ἤδη τὰ θυμηδέστερα.

Sydney-Brighton Le Sands 7-10-06

ΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΑΡΝΗΘΗΚΑΝ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ

Εἶδα σχισμένη τὴ γῆ
ἐκεῖ πού κανεῖς δὲν πονοῦσε
μπετόν-ἀρμὲ εἶχε γίνεῖ τὸ σῶμα τῆς
μὰ ἱστοροῦσε.

Εἶδα καμμένη τὴ γῆ
χωρὶς ν' ἀφήνει κάρβουνο ἢ στάχτη
ἀλλὰ δὲν ἦταν ἡ φωτιά πού τὴν φθόνησε.
Τὸ μῖσος ὁδηγεῖ στὸν σφάχτη.

Εἶδα βαλτωμένη τὴ γῆ
νὰ βουλιάζει
μὰ δὲν ἦταν ἡ λύσσα τῆς θάλασσας
νὰ τὴν ἀφανίσει.
Κεῖνοι πού ἀρνηθῆκαν τὴν Ἀνατολὴ
ἀνδραποδίστηκαν στὴ Δύση.

Sydney-Brighton Le Sands 18-10-06

Η ΑΚΑΤΑΛΥΤΗ ΣΥΝΙΣΤΑΜΕΝΗ

“Ένα ρευστό ὑδάτινο σχῆμα
ἦταν ἡ σάρκα του
καὶ πὲς ἰσοδυναμοῦσε μὲ τὴν μορφὴ σου
ὅταν σὲ πρωτογνώρισα καὶ ἀγωνιοῦσα
νὰ ἀνακαλύψω σταθερὰ σημεῖα
προσανατολισμοῦ
μὴ σὲ χάσω στὸ πλῆθος.

Δὲν διέθετα βλέπεις
τὴν παρατηρητικότητα ζωγράφου
μήτε εἶχα ἀκούσει γιὰ προοπτική.

Γι’ αὐτὸ κρατήθηκα ὅπως ὁ πνιγμένος
ἀπὸ τὰ μαλλιά του
μονάχα ἀπ’ τὴ φεγγοβολή τοῦ βλέμματος
κραταιὸς ἀπὸ ἐνστικτώδη βεβαιότητα
πὼς τὰ μάτια δὲν ἀλλάζουν στὸ χρόνο
κι ἡ ματιὰ ποὺ πεθαίνει τελευταία
ἡ ἀκατάλυτη συνισταμένη τῆς μνήμης.

Sydney-Brighton Le Sands 19-10-06

ΕΛΙΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΔΑΦΝΗ

“Ένα κλαδί που πήγα νά φυτέψω
ἤθελα νά ’ναι ἐλιά καὶ ὄχι δάφνη
μὰ δὲν τ’ ἀφῆκαν οἱ καιροί.

“Έπρεπε νά ’χα μάθει ἀπ’ τοὺς παλιούς
ποιὸς ἄνεμος ξορκίζει σὰν γητεία
τ’ ἀερικὰ τῆς νύχτας
ποιὸς ἥλιος κλείνει βλέφαρα καταμεσήμερο
νά δροσιστοῦν οἱ σπόροι
καὶ νά γλυτώσει ὁ ἀνθὸς
πρὶν τὸν προλάβει ὁ δάκος.

Sydney-Brighton Le Sands 20-10-06

Η ΠΛΗΓΗ ΤΟΥ ΤΟΠΙΟΥ

Μήτε γεράνια μήτε γιασεμιά
δὲν θὰ μπορέσουν πιά νὰ θεραπεύσουν
τὴν πληγὴ τοῦ τοπίου.

Τὸ χέρι πὺ τὰ πότιζε ξεράθηκε
ἢ μᾶλλον γιὰ νὰ κυριολεκτήσουμε
πρέπει νὰ ποῦμε
πὼς αὐτόματη στρόφιγγα ραντίζει τώρα
ἀδιακρίτως
τὸ ρυθμισμένο ἐμβαδὸν
μιᾶς ἐφιαλτικῆς ἀνωνυμίας.

Sydney-Brighton Le Sands 22-10-06

ΕΤΙ ΚΑΙ ΕΤΙ

(Στὸν Γιάννη Σακελλαράκη)

Σὺ ποὺ μὲ κατάνυξη βάλθηκες
νὰ «σπαργανώνεις» κάθε τόσο ἀπ' τὴν ἀρχὴ
τοὺς Προπάτορες Μινωῖτες
πές μας ποῦ βρῆκες τὴ δύναμη
νὰ ἀνατρέπεις αἰωνόβιες θεωρίες
κατεστημένες στὸ χαρτί
πρὶν ἀκόμη φθάσεις τὰ ἀπυρόβλητα
γερατειά σου;

Μετροῦσες βέβαια μὲ Ὑποδεκάμετρο
τις ὑλικές καταθέσεις
στὴ λεηλατημένη περιοχὴ
ἀρχίζοντας ἀπὸ πτωχώσεις καὶ ὀδοντώσεις.
Μὰ κι ἀπ' τὸ χέρι δὲν ἄφηνες τὸ Κρητικὸ λαδολύχναρο
τῆς γόνιμης φαντασίας
πρώτης Τροφοῦ τῆς πραγματικότητος.

Sydney-Brighton Le Sands 23-10-06

ΞΕΝΕΣ ΜΕΡΕΣ

Σὲ μιὰ ζωὴ κατάστικτη
ἀπὸ συμβάσεις
δίκαιο ἦταν νὰ φιλοδοξήσει
οἱ λίγες μέρες πὺ ξέκλειψε
νὰ 'ναι μόνο δικές του.

Ἴδου τὸ ἄγραφο Συμφωνητικὸ
τῆς ἀπομονωμένης ιδιοκτησίας:
Νὰ κοιμηθεῖ δέκα μέρες ξεχασμένος
ὅσο κι ὅποτε ἤθελε θελήσει
χωρὶς σημειώσεις βιαστικὲς
πλάι στὸ μαξιλάρι
καὶ τὸ τηλέφωνο ὄχι πιά «κατεβασμένο»
ἀλλὰ τελείως ἀνύπαρκτο.

Πιὸ ἀδυσώπητη ἀπ' ὅλες τὶς συμβάσεις
ἡ μητρικὴ του γλώσσα
τὸν κυνηγᾷ ἀκόμη καὶ στὸν ὕπνο.
Τὸν καταδιώκει ἀθόρυβα
ὅσο μιλώντας γιὰ «Διακοπές»
θυμᾶται κεῖνα πὺ ἔπρεπε νὰ δια-κόψει.

Ὅσο κι ἂν προσπαθεῖ νὰ μὴ σκέφτεται
θυμᾶται ἀκόμη κι ὅταν δὲν μιλᾷ
τὶς ἡμερομηνίες πὺ τρέχουν
δῆθεν νὰ προλάβουν ξανά
τὸ κομμένο νῆμα...

Great Keppel Island 13/14-11-06

ΠΟΪΝΤΣΙΑΝΑ

Εἶχα ξεχάσει τὸ ὄνομα τοῦ δέντρου
κι ἔπρεπε νὰ ῥθω πάλι στὸ Νησί
νὰ τὸ θαυμάσω ἐκ τοῦ φυσικοῦ
γιὰ νὰ μπορῶ νὰ τὸ ὀνομάσω.

Φύλλα καὶ ἄνθη φέρνουν κάθε χρόνο
χρώματα τόσο ἰδιωτικά
ποὺ λές θὰ μείνουν τελείως ἄγνωστα
ἔξω ἀπ' τὰ συμφραζόμενα τὰ τροπικά
στὴ βόρεια Κουηνσλάνδη.

Pointiana

μορφὴ ἑτερόκλητη
ἀχειροποίητη φαντασμαγορία
στὶς ἀνέκφραστες ἀπειλές
καραδοκοῦντος Κυκλώνα
μὲ τὸ ποὺ ἄρθρωσα ξανὰ τὸ ὄνομά σου
εἶδα νὰ συμπληρώνεται σωματικῶς
τὸ μουσικὸ Ἀλφάβητο
τοῦ ὑγροῦ Νότου.

Great Keppel Island 14-11-06

Ο «ΝΕΣΤΟΡΑΣ» ΑΡΚΕΙΤΑΙ ΣΤΟΝ ΥΠΑΙΝΙΓΜΟ

Ὑπάρχει πάντα στὴ ζωὴ ἀνοιχτὸς
ἓνας παρθένος δρόμος πρὸς τὴν ἀλήθεια
κι ὁ κάθε ἄνθρωπος δικαιοῦται
νὰ διαλέξει τὸν δικό του.

Διαβάζοντας τὰ σώματα ἐξ ἀποστάσεως
ὁ ἀρχάριος θαυμάζει ἀμίλητος
μὰ δὲν τολμᾷ νὰ πλησιάσει.
Σὰν πλησιάσει κι ἀρχίσει νὰ ψηλαφεῖ
κραυγάζει ὀνόματα αἰχμηρὰ
προτιμώντας φωνήεντα ἀσυνόδευτα
ἀπὸ γειτνιαζόντα σύμφωνα
ιδίως τὰ συριστικά.

Μὰ ὅταν ἡ μύηση προχωρήσει
μαζὶ μὲ τὴν ἡλικία
ἐγκαταλείπεται χάριν συντομίας
ἡ πλήρης ἔκφραση
πρὸ πάντων δὲ ἡ περιγραφή
κι ὁ «Νέστορας» ἀρκεῖται στὸν ὑπαινιγμό.

Great Keppel Island 14-II-06

ΑΔΙΑΙΡΕΤΗ ΤΡΙΛΟΓΙΑ

Κύματα-φύκια-βότσαλα
ἀδιαίρετη τριλογία
γραμμένη ἀνεξίτηλα σὰν ἐντολή
στὸν ἀενάως κολπούμενο
κόρφο τοῦ Ὀδυσσέα.

Ἄν ἀνακόψεις τὸ βῆμα
γιὰ νὰ προσκυνήσεις
ναυάγια μακρινά
νὰ ξέρεις θὰ μετρήσεις
καὶ θὰ βρεῖς
βαθύτερη τὴ θάλασσα
λειψή τὴν στεριά!

Great Keppel Island 16-11-06

GOANNA H AΣYMBIBΑΣTH

Καθὼς προβάλλει ἀνεπιφύλακτη μπροστά μας
 πὲς μονολιθικὴ
 μέσα ἀπὸ τὴν ἀπροσδιόριστη ποικιλία
 τροπικῆς χλωρίδας
 προκαλεῖ νὰ προσέξουμε τὸν βηματισμὸ
 σ' ἓνα σῶμα τεντωμένο σὲ τράχηλο
 λὲς καὶ ποτὲ δὲν θέλησε νὰ συμβιβασθεῖ
 μὲ τὸν κόσμον τῶν ἑρπετῶν.

Great Keppel Island 16-11-06

ΟΙ ΑΔΕΣΠΟΤΟΙ ΣΥΝΕΙΡΜΟΙ

Φέτος μαζί μ' ὅλα τ' ἄλλα
οἱ γλάροι πού ῥθαν στὸ Νησι
ἦταν λιγότεροι
καὶ πρὸ παντὸς ὅλοι μαῦροι
σὰν τοὺς Εἰσβολεῖς τοῦ Ecevit.

Κανεῖς ἀπὸ τὴν μόνιμη παρέα μας
δὲν μπόρεσε νὰ θυμηθεῖ
τέτοιες εἰκόνες χαμοῦ
στὰ περασμένα χρόνια
κι ἄς εἴχαμε συχνὰ κινδυνεύσει
γιὰ διάφορους λόγους στὴν ἴδια βάρκα.

Τὸ πιὸ σκληρὸ στοιχεῖο στὶς νέες εἰκόνες
δὲν ἦταν τὰ πραγματικὰ δεδομένα
ποσότητες δηλαδὴ καὶ ὀντότητες
ἄλλων εἰδῶν
ἀποτρόπαια χρώματα.

Κεῖνο πού πληγώνει βαθύτερα
στὴν ἀναδιάταξη τοῦ τοπίου
εἶναι οἱ ἀδέσποτοι συνειρμοὶ
ἀπ' τοὺς ἀπέραντους χώρους τοῦ ὀνείρου.

Πῶς νὰ μαντέψει κανεὶς
ἀπὸ ποῦ ἀναβλύζουν
σὲ ποιῆς ἀβύσσους ὁδηγοῦν;

Great Keppel Island 17-11-06

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Ἕνα παιδί ἀντιστοιχεῖ

σ' Ἕνα τραγούδι.

Ἕνα ὄνειρο ἐμπνέει Ἕνα παιδί.

Τιμὴ σ' ἐκείνους ποὺ φεύγοντας

ἀφήνουν πίσω τους

ὄνειρα καὶ τραγούδια!

Great Keppel Island 17-11-06

Η ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΩΝ

Στὸ εἰρηνικὸ τοπίο τῆς Ἐρήμου
σὲ χλοερὴ μοναξιὰ
ἐπιστρέφει ὑποσυνείδητα καὶ στὶς πέντε αἰσθήσεις
μετανωμένη σὰν τὸν Ἄσωτο
ἡ εἰλικρίνεια τῶν Πρωτοπλάστων.

Σὲ τέτοιο κλίμα διδασκόμαστε
χωρὶς λόγια καὶ σχήματα
τὴν ἀρτιμέλεια τοῦ Ἀλφαβήτου
χλωρίδας/πανίδας
μὰ πάνω ἀπ' ὅλα τὴν ἄγρια προδωμένη
μὲς στὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ μας
ἀδερφοσύνη τοῦ Δέντρου.

Στοῦ «πράσινου» τὴν κατακόρυφη ἀρματωσιὰ
ποτὲ δὲν κουράστηκαν ἀπλωμένες
παλάμες εὐεργετικὲς
τὰ πλατεῖα φύλλα Σκιᾶς
ὅπως κι οἱ μόλις ὁρατὲς πευκοβελόνες
πού θὰ μᾶς κρίνουν ἀδέκαστα
σὲ τούτη τὴν ζωὴ καὶ στὴν ἄλλη.

Great Keppel Island 18-11-06

Ο ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟΣ «ΔΙΑΝΟΜΕΑΣ»

Βράδυ αρκετὰ προχωρημένο
πάντως πρὶν τὰ μεσάνυχτα.

Οἱ ἄγνωστοι περαστικοὶ
ἐλάχιστοι
βιαστικοὶ
σχεδὸν φοβισμένοι
ἀκόμη καὶ στοὺς κεντρικοὺς δρόμους
περιφερειακῶν συνοικιῶν
ποὺ ἀπὸ καιρὸ λέγονται Προάστεια
στὴν ἀμαρτωλὴ Πολιτεία
μὲ τὴν αὐξουσα ἐλεφαντίαση
τὸν ἐπιταχυνόμενο ρυθμὸ παχυσαρκίας
τῶν ἐμπερίστατων πολιτῶν.

Μόνο σημάδι πὼς ἡ ζωὴ συνεχίζεται
στὴ ναρκωμένη ζώνη
ὁ αὐτοσχέδιος «Διανομέας»
καθὼς εὐσυνείδητα χώνει ποικίλα ἔντυπα
στὶς ἀνοιχτὲς γραμματοθυρίδες
καὶ προχωρεῖ.

Great Keppel Island 18-11-06

ΕΠΕΣΑΝ ΕΞΩ ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ

«Ἐμέσω σε ἐκ τοῦ στόματός μου»
(Ἀποκ. 3,16)

Ἔπεσαν ἔξω οἱ πολλοί!
Τουλάχιστον ὅσοι πίστεψαν
πῶς στὸ Ἱερὸ ἐσίγησε
ὁριστικὰ ἡ Λειτουργία.

Πόσοι καὶ πῶς νὰ διαψεύσουν
τὴ βλάβασφημη φωνή;

Ἴδου ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν
τὰ ἐπικαλοῦνται συχνὰ
γιὰ μαρτυρία:

Ἀρχιτεκτονικὴ δυσανάγνωστη
Ἀμφίεση βαρβαρικὴ
χάωδης Ἀγιογράφηση
ἄμουση Χρησμικὴ
καρκινικὴ γραφὴ ἡ Ἱστορία.

Ἔπεσαν ἔξω οἱ πολλοί
μὰ ἦταν λίγοι.

Ἴσως μονάχα οἱ Λειτουργοί.
Ἐνῶ ὁ Λαὸς ἀκόμη ἐκεῖ.
Καὶ περιμένει.

Νὰ τοὺς καλέσει πίσω ἡ βροντὴ
ἐν σάλπιγγι Θεοῦ
ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου!

Great Keppel Island 19-11-06

ΛΕΥΪΤΙΚΟΝ

Δὲν θὰ τοὺς ποῦμε τὸ τραγοῦδι
 ποὺ ζήτησαν
 θὰ τοὺς φάλλουμε μιὰ ὥδῃ ξένη
 τὴν ὥδῃ τὴν δική μας.

Γι' αὐτὸ ἄλλωστε γεννηθήκαμε
 μὲς στὴν Καταιγίδα
 ν' ἀντισταθοῦμε εἰρηνικὰ
 δίχως ἀντίλογο ἢ ἀντιδικία.

Μόνη μας ἐπιδίωξη
νὰ βεβαιώσουμε
πὼς ὁ ἥλιος δὲν ἔφυγε
ἀνεπιστρεπτί!

Sydney-Brighton Le Sands 23-II-06

ΤΟ ΑΓΚΙΣΤΡΙ ΚΑΙ ΤΟ ΔΟΛΩΜΑ

Τὸ ἀγκίστρι ἀνέβασε ἀπ' τὸν βυθὸ
ζωντανὸ τὸ ψάρι
ἀμετακλήτως βουβό.

Ἐν τούτοις ἀποκάλυψε ὁλόσωμη
μιὰ ἀκόμη πτυχή
στὴ φονικὴ ἱστορία:

Φέρνοντας πίσω ἀκέραιο τὸ δόλωμα
ᾤφησε ἀνοιχτὲς
ἄπειρες τύψεις.

Sydney-Brighton Le Sands 23-11-06

ΚΑΤΑ ΒΑΘΟΣ

Κάθε γλώσσα κεντᾷ
τὸ δικό της αἶμα.

Κάθε αἶμα διψᾷ
τὴν δική του φωνή.

Κατὰ βάθος κανεὶς δὲν εὐλόγησε
τὸν αἰμομίκτη!

Sydney-Brighton Le Sands 28-11-06

ΕΙΚΟΝΟΚΛΑΣΤΕΣ

Ψάχνουνε μές στὰ Λεξικά
νεκρόφιλοι τυμβωρύχοι
ν' ἀνασύρουν λέξεις ταριχευμένες
ἀπὸ αἰώνων
ὄχι γιὰ νὰ τοὺς δώσουν «τὸ φιλὶ τῆς ζωῆς»
ἀλλὰ γιὰ νὰ πουλήσουν σοφία
στοὺς κεχηνότες τῶν παντοπωλείων.

Θὰ τοὺς χρωστούσαμε χάρη περισσὴ
ἂν καταδύονταν ὡς οἱ φτωχοὶ σφουγγαράδες
στὰ παγωμένα νερὰ τοῦ πλουτοφόρου Αἰγαίου
νὰ βγάλουν στήν ἐπιφάνεια ἀκόμῃ σπαρταριστὲς
τίς λέξεις ποὺ πέταξαν στὸν καιάδα τῆς θάλασσας
οἱ Εἰκονοκλάστες τῶν πάσης ὀργῆς
προοδευτικῶν.

Sydney-Brighton Le Sands 30-11-06

ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΟΣ ΠΑΝΙΚΟΣ

Τὰ σύννεφα περιπολοῦσαν
πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια μας
 μαῦρα ἢ λευκὰ
κι ἐμεῖς δὲν εἴχαμε πυξίδα.

Τὰ κύματα τσακίζονταν μὲ ὀρμὴ
 στὴν ἀποβάθρα
καταβρέχοντας γύρω τὰ πάντα
λὲς κι ἤθελαν νὰ ζωντανέψουν
τὰ ξηρὰ ὅστέα ποὺ εἶχε σπλαχνισθεῖ
 'Ιεζεκιήλ ὁ Προφήτης.

Στοὺς δρόμους κραυγὲς ἀσυνάρτητες
 μὲ λάβαρα καὶ πανῶ ἀπειλητικά
εἶχαν καταδικάσει τὴν εἰρήνη
 μὲ συνοπτικὲς διαδικασίες
κι ἀπ' τὰ παράθυρα ἔμπαινε μόνο
 ἓνας γενικευμένος ΠΑΝΙΚΟΣ.

Sydney-Brighton Le Sands 4-12-06

ΠΩΣ ΔΕΝ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ

Δέν εἶναι μόνο οἱ ἄστατες καιρικές συνθῆκες
ποῦ δείχνουν κάθε τόσο κρεουργημένο
τὸ ἀφύλαχτο σῶμα τῆς πέμπτης Ἡπείρου.

Εἶναι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ ἰδιοτροπίες
ποῦ τὸ χειρίζονται βάρβαρα
μέ ἄψυχο γεωτρύπανο
λές κι εἶναι ὁ κάποτε θεωρούμενος περιττός
πέμπτος τροχὸς τῆς ἀμάξης.

Πῶς δὲν θυμοῦνται οἱ δέλαιοι
πῶς ἡ ἀνυπολόγιστη ἀκριβῶς ρεζέρβα
εἶναι ποῦ σώζει τὴν κατάσταση
σὲ ὥρα ἀνάγκης;

Sydney-Redfern 7-12-06

Η ΓΑΡΔΕΝΙΑ

Μιά γραμμούλα είναι ὁ ὀρίζοντας.
Μετά, τί γκρεμός, Θεέ μου!

Γιάννης Κοντός

Τὸ κομμένο κλαδὶ
ἀπὸ τὴν Ἐννιάχρονη Κατερίνα
μοῦ δόθηκε αὐθόρμητα
δῶρο πολύπτυχο
σὲ θλιμμένο δειλινὸ
καθὼς παραμέρισα διερχόμενος
γιὰ μιὰ σύντομη «Καλησπέρα»
σὲ φίλους.

Ἔβαλα μόλις γύρισα σπίτι
τὸ δακρυσμένο σπάραγμα
σ' ἓνα ποτήρι μὲ νερό
θέλοντας νὰ ἔχω λίγες ὥρες παραπάνω
τὴν χειρονομία τοῦ παιδιοῦ
ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθους
ὄνομα ἀκριβῶς πού ἐπικαλεῖται
στὶς τρεῖς συλλαβές του
τὸν κῆπο πού δὲν ἔχω.

Sydney-Brighton Le Sands 9-12-06

ΜΗ ΧΑΝΟΜΑΣΤΕ!

*Πλήν τήν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι.
(Ψαλμ. 61, 5)*

Δὲν εἶναι ἀκρωτηριασμός
ἀπὸ ἀτύχημα
ἀνευλάβεια εἶναι ἔναντι τοῦ Λόγου
τὸ νὰ φλυαροῦν ποιητὲς στὸ Κενό
ὑποτονθορῶζοντας γραῶδεις μύθους.

Θέμα δὲν εἶναι μόνο ἡ Εἰκόνα
ὀλόκληρη δηλαδὴ ἡ ὁδύνη
ἀκόμη καὶ σὲ σπαράγματα.
Θέμα κι ἡ μουσικὴ χωρὶς λόγια
ἀρκεῖ νὰ σημαίνει
ῥῆγουν νὰ σημειώνει λύπη ἢ χαρά.

Sydney-Brighton Le Sands 9-12-06

ΤΟ ΚΑΤΑΡΓΗΜΕΝΟ ΜΟΥ ΔΑΧΤΥΛΟ

*Κι οί μνήμες πᾶν κι αὐτές
πίσω ἀπ' τὰ πράγματα νὰ τὰ προφτάσουν.
Ἐλύτης*

Πάει περισσότερο ἀπὸ χρόνος
πού δὲν λειτουργεῖ πιὰ
παροπλισμένος κι ἀρνούμενος
στὴν ὀπτική παρουσία τῶν πέντε
κι ἄς πρόκειται γιὰ ἀκρογωνιαῖο λίθο
ὁ ἀριστερός μου ἀντίχειρας!

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ
πού ὑποχρεώνομαι νὰ φιλοσοφῇσω
στὴν ἀκαταμάχητη δύναμη
τῇ μυστικῇ σοφίᾳ τῶν τετελεσμένων:

Πρῶτα ἦλθε τὸ κάπως σταδιακὸ
φυλλορρόημα τῆς κόμης
ἀκολούθησε ἡ ραγδαία ἐλάττωση τῆς ἀκοῆς
κι ὕστερα μὲ κάποια φιλάνθρωπα διαλείμματα
τὸ black out τῆς μνήμης
σὲ ὀνόματα καὶ σταθμούς
ἐρειπωμένης βιογραφίας.

Sydney-Brighton Le Sands 21-12-06

ΑΥΡΙΟΝ

Περιμένοντας τὴν ἐπόμενη μέρα
δὲν θέλει νὰ τὴν φαντασθεῖ
δὲν ξέρει πῶς νὰ τὴν εὐχηθεῖ
δὲν τολμᾷ νὰ τὴν ὀνομάσει.

Τὸ μόνο ἴσως ποὺ θὰ ταίριαζε
στὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ
δένοντας καὶ μὲ τ' οὐρανοῦ
τὸ θαλασσὶ χρῶμα
θὰ ἔταν λίγη αὔρα ποὺ νὰ ἔκανε
αὔριον τὸ τοπίο.

Sydney-Redfern 22-12-06

ΗΤΤΗΜΕΝΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

Τὸ πεσμένο δέντρο
δὲν εἶναι τίποτε περισσότερο
ἀπὸ ἓνα πεσμένο δέντρο.

Ὁ πεσμένος ἄνθρωπος
εἶναι ἓνας Ἄγγελος ἡττημένος!

Sydney-Brighton Le Sands 26-12-06

ΤΟ ΝΟΗΤΟ ΠΑΝΙ

Ἔτρεχε σὰν νὰ μάζευε ἐμπρός του
ἓνα ἀόρατο πανί
ποὺ τό 'χε ἀπλώσει γιὰ τὸ πέρασμά του
Ἄγγελος Κυρίου.

Τί σχέση ἔχει ἂν δὲν τό 'βλεπαν οἱ ἄλλοι
ἢ δὲν τὸ πίστευαν;
Μήπως μοιράστηκαν ποτὲ μαζί του
τὸ ἴδιο ὄνειρο;

Γιὰ κεῖνον ἦταν ἀρκετὸ ποὺ μάζεψε
στὴν ὥρα του τὸ νοητὸ πανί
ὅπως μαζεύουν οἱ Μοναχοὶ τῶν Ἰβήρων
τὸν κόκκινο «διάδρομο»
μπρὸς στὴν Εἰκόνα τῆς Πορταΐτισσας
στὸ ἐτήσιο Πανηγύρι.

Sydney-Brighton Le Sands 28-12-06

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Πότος καὶ πόθος	11
2. Ποίησις καὶ κριτική	12
3. De Natura Rerum	13
4. Ἀποποίηση	14
5. Γιὰ συνεπέστερη συνομιλία	15
6. Ὁ βυθός	16
7. Ὁ ταυτισμὸς στὴν ἔσχατη ἐκπληξή	17
8. Ἀκαρπες δοκιμές	18
9. Ἐπαρὴ καταβύθισις	19
10. Παραίνεσις	21
11. Ἡ προσωπικὴ ἀρτιμέλεια	22
12. Μυστικὸς κλῆρος	23
13. Τὸ σχέδιον Ἀνάν	24
14. Στὴν αἰχμαλωσίᾳ τῶν συνειρμῶν	25
15. Ἀπολογισμὸς	26
16. Συνταγή	27
17. Θυμωμένο φεγγάρι	28
18. Τὰ τρία πιθηκάκια	29
19. Ἡ ἀξιοπιστία τοῦ ἡλίου	30
20. Ἀσκήσις στὴν ἀπώλεια	32
21. Ἡ ἀποτέφρωσις τῶν νεκρῶν	32
22. Μέτρα καὶ σταθμά	33
23. Ρυθμός	34
24. Τὸ μοιρολόϊ τῆς γοργόνας	35
25. Δὲν ἔχει ἡ νύχτα σύνορον	36
26. Στὸν ἴδιον βαθμό	37
27. Κατάλογος πιθανοτήτων	38
28. Πληθωρισμός	39
29. Γραφή καὶ γρίφος	40

30. «Hot Towel»	41
31. Συμψηφισμοί	42
32. Θαλάσσια σίδερα	43
33. Γνωστά και άγνωστα	44
34. Έαρινή άθωότητα	45
35. Έρμηνεία τής έρμηνείας	46
36. Μιά άλλη εύθανασία	47
37. Τò μαῦρο πουκάμισο	48
38. Άνοιγοντας τò παράθυρο	49
39. Τò σπασμένο	50
40. Φωτογραφία γονέων	51
41. Μεταστάσεις	52
42. Άγωνία και προσμονή	53
43. Πνεῦμα πύθωνος	54
44. Οίωνοσκοπήσεις	55
45. Κυριακή απόγευμα	56
46. Multiculturalism	57
47. Βεβαιότητες πενήτων	58
48. Interior Decorator	59
49. Τò ψέμα	60
50. Affidavit	61
51. Πέτρες και αίμα	62
52. Προνόμιο τής πέτρας	63
53. Τῶν τεσσάρων ανέμων	64
54. Άκρα δυσφήμιση	65
55. Townhouses	66
56. Άσύμβατο στη νηροστή	67
57. Τò τελευταίο έρώτημα	69
58. Λάτρης τοῦ ελάχιστου	70
59. Ό Κύριος οΐδε	71
60. Ίππουλος αὐτουργός	72
61. Βελτιώνοντας τò τοπίο	73

62. Εὐεργετοῦσα ὀλιγάρκεια	74
63. Ποιητικὴ ἀσυδοσία	75
64. Τὸ ἀνυπολόγιστο πούπουλο	76
65. Τὰ πρωτόγονα βήματα	77
66. Τέλος τῆς προφητείας	78
67. Ὁ θρίαμβος τῶν λευκῶν κρίνων	79
68. Ἄστρο καὶ ὀρίζοντες	80
69. Μέτρο ὑπομονῆς	81
70. Οἱ θλίψεις οἱ χθεσινές	83
71. Ἀειφόρος ρευστότητα	84
72. Τὸ γενεαλογικὸ δέντρο	85
73. Τὸ ἦθος τοῦ κλέφτη	86
74. Ἀκαθόριστοι βάρδιες	87
75. Θεοδικία ἀπρόβλεπτη	88
76. Ἀπόλογος	89
77. Ἡ εὐγένεια τῶν παλαιῶν	90
78. «Rocky Point»	91
79. Ὁ κατάλογος τῶν παλαιῶν	92
80. Θρόμβωση φωτός	93
81. Οἱ ὀλιγογράφοι	94
82. Ἐσχατὴ εἰρωνεία	95
83. Προσμονάριοι περιπατητικοί	96
84. Κλάμα ἐλλόγιμο καὶ παράφορο	97
85. Τὰ θυμηδέστερα	98
86. Κεῖνοι ποὺ ἀρνηθῆκαν τὴν Ἀνατολήν	99
87. Ἡ ἀκατάλυτη συνισταμένη	100
88. Ἐλιά καὶ ὄχι δάφνη	101
89. Ἡ πληγὴ τοῦ τοπίου	102
90. Ἔτι καὶ ἔτι	103
91. Ἐένες μέρες	104
92. Ποῖντσιάνα	105
93. Ὁ «Νέστορας» ἀρκεῖται στὸν ὑπαινιγμό	106

94. Ἀδιαίρετη τριλογία	107
95. Goanna ἡ ἀσυμβίβαστη	108
96. Οἱ ἀδέσποτοι συνειρμοί	109
97. Ἀνταποκρίσεις	111
98. Ἡ εἰλικρίνεια τῶν Πρωτοπλάστων	112
99. Ὁ αὐτοσχέδιος «Διανομέας»	113
100. Ἐπесαν ἔξω οἱ πολλοί	114
101. Λευϊτικόν	115
102. Τὸ ἀγκίστρι καὶ τὸ δόλωμα	116
103. Κατὰ βάθος	117
104. Εἰκονοκλάστες	118
105. Γενικευμένος πανικός	119
106. Πῶς δὲν θυμοῦται	120
107. Ἡ γαρδένια	121
108. Μὴ χανόμαστε!	122
109. Τὸ καταργημένο μου δάχτυλο	123
110. Αὐριον	124
111. Ἡττημένος Ἄγγελος	125
112. Τὸ νοητὸ πανί	126

